

Jurisprudentie-bulletin RSJ 2015/1

zie ook www.rsj.nl

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2015 -1

<p>Zaaknummer: 14/3581/GA</p> <p>Datum uitspraak: 30 december 2014</p>	<p>Bezoek; Ordemaatregel uitsluiting deelname activiteiten</p>	<p>In het belang van de orde en veiligheid van de inrichting kan de directeur beslissen als maatregel het b.z.t. om te zetten naar een regulier bezoekmoment, nu bezoek ook valt onder activiteit. Omzetting b.z.t. naar regulier bezoekmoment is gezien de inhoud van het eerder gevoerde telefoongesprek met de bezoeker niet onredelijk en onbillijk. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 13</p>
<p>Zaaknummer: 14/3526/GA</p> <p>Datum uitspraak: 22 december 2014</p>	<p>Vervoer; Ontvankelijkheid materieel; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Directeur in beginsel niet verantwoordelijk voor aanvragen en regelen van zgn. 'rechtsgangvervoer', uitgezonderd het geval dat beveiligingsniveau van vervoer is aangepast op initiatief van directeur. Nu directeur geen toelichting over bron, inhoud, aard en betrouwbaarheid van de GRIP informatie heeft gegeven zijn bestaande procedureregels genoemd in GRIP-circulaire van 28 juni 2002 niet in acht genomen. Beroep gegrond, beklag ontvankelijk en gegrond, tegemoetkoming € 15,=</p>	<p>blz. 13</p>
<p>Zaaknummer: 14/3416/GA</p> <p>Datum uitspraak: 22 december 2014</p>	<p>Dwangmedicatie; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Zorgvuldigheidsgebreken bij voorbereiding en uitvoering beslissing a-dwangbehandeling; advies behandelend psychiater niet ondertekend, adviezen van beide psychiaters vertonen inhoudelijk en redactioneel veel overeenkomst en tweede psychiatrische verklaring niet aangevraagd bij psychiater die niet werkzaam is in desbetreffend PPC. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 50,=.</p>	<p>blz. 14</p>

<p>Zaaknummer: 14/3695/GA</p> <p>Datum uitspraak: 22 december 2014</p>	<p>Vervoer; Ontvankelijkheid materieel; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Uit circulaire van 4 feb 1998, 671238/97/ DJI blijkt dat medisch vervoer taak van de inrichting is. Nu directeur geen toelichting over bron, inhoud, aard en betrouwbaarheid van de GRIP informatie heeft gegeven, zijn bestaande procedure regels genoemd in de GRIP-circulaire van 28 juni 2002 niet in acht genomen. Beroep gegrond, beklag alsnog ontvankelijk en gegrond, tegemoetkoming € 15,=</p>	<p>blz. 16</p>
<p>Zaaknummer: 14/3461/GA</p> <p>Datum uitspraak: 22 december 2014</p>	<p>Dwangmedicatie; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Behandelplan is niet actueel en op essentiële punten niet ingevuld. Voorts blijkt uit het verslag van het psychiatrisch vervolgsconsult van de onafhankelijk psychiater onvoldoende dat (ook) de onafhankelijk psychiater een a-dwangbehandeling geïndiceerd acht. Gelet op voornoemde gebreken, beroep gegrond. Tegemoetkoming van € 25,=.</p>	<p>blz. 17</p>
<p>Zaaknummer: 14/3603/GA</p> <p>Datum uitspraak: 22 december 2014</p>	<p>Dwangmedicatie; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>A-dwangbehandeling. Behandelplan voldoet niet aan alle vereisten. Informatie ontbreekt. Wat betreft de therapeutische middelen dient in ieder geval het soort middel, alsmede wat met de toepassing/toediening wordt beoogd, te worden vermeld. Voorts is verklaring onafhankelijk psychiater te summier. Beroep gegrond en tegemoetkoming € 25,=.</p>	<p>blz. 18</p>

<p>Zaaknummer: 14/3173/GA</p> <p>Datum uitspraak: 10 december 2014</p>	<p>Zorgplicht wijze van betrachten</p>	<p>Indien directeur stukken fourneert in beklag- en/of beroepsprocedure, is hij verantwoordelijk voor inhoud daarvan. Beroepscommissie zendt dergelijke stukken, in het kader van een gelijkwaardige procesvoering en hoor en wederhoor, naar partijen. Raad schoont geen toegezonden stukken. Nu in door directeur verzonden stukken persoonlijke informatie van klager zat die daar geen deel van hoorde uit te maken, heeft directeur zorgplicht geschonden. Beroep gegrond, klager ontvankelijk in beklag en beklag gegrond. Geen tegemoetkoming nu stukken eerder al aan dezelfde gedetineerde ter kennis waren gekomen.</p>	<p>blz. 20</p>
<p>Zaaknummer: 14/2268/GA</p> <p>Datum uitspraak: 27 november 2014</p>	<p>DBT</p>	<p>Aannemelijk dat klager op moment dat hij in MDO werd besproken niet voldeed aan voorwaarden voor promotie naar plusprogramma. Niet promoveren klager niet onredelijk. Beroep ongegrond. Aangewezen dat beslissing gedetineerde niet te laten promoveren schriftelijk wordt vastgelegd.</p>	<p>blz. 21</p>

<p>Zaaknummer: 14/3363/GA en 14/3392/GA</p> <p>Datum uitspraak: 24 november 2014</p>	<p>DBT; Ontvankelijkheid materieel; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Eerste plaatsing in plusprogramma is beslissing van directeur. Nu locatie Norgerhaven op moment van plaatsing van klager in plusprogramma, nog niet was aangewezen als inrichting met regime van beperkte gemeenschap, is het beklag reeds hierom gegrond. Geen sprake van afschaffing van regime van algehele gemeenschap. Bij invoering van DBT gepaard gaande wijziging in regime van beperkte gemeenschap is geen sprake van strijd met wet. Van belang dat ook in regime van beperkte gemeenschap wordt gestreefd naar maximale bewegingsvrijheid. In locatie Norgerhaven is dit het geval. Beroep directeur ongegrond en beroep van klager tegen hoogte tegemoetkoming ongegrond.</p>	<p>blz. 22</p>
<p>Zaaknummer: 14/3689/GB</p> <p>Datum uitspraak: 14 januari 2015</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing gevangenis</p>	<p>Selectiefunctiearis heeft bij zijn beslissing te veel gewicht toegekend aan het advies van het OM en te weinig aan het vonnis in eerste aanleg. Gelet daarop en op de positieve adviezen van directeur en reclassering is de beslissing om klager in een normaal beveiligde inrichting te plaatsen onredelijk en onbillijk. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.</p>	<p>blz. 27</p>
<p>Zaaknummer: 14/3440/GB</p> <p>Datum uitspraak: 9 januari 2015</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing gevangenis</p>	<p>Eerste plaatsing gevangenis geen b.b.i. Onduidelijk waarom reclasseringsadvies ontbreekt. Dit mag niet aan klager worden tegengeworpen. Beroep gegrond en opdracht nieuwe beslissing.</p>	<p>blz. 28</p>
<p>Zaaknummer: 14/3645/GM</p> <p>Datum uitspraak: 15 december 2014</p>	<p>Medische verzorging medicatieverstrekking; Medische verzorging behandeling; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Er is onvoldoende gereageerd op klagers pijnklachten en er is geen recept voorgeschreven voor pijnstilling. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 125,=.</p>	<p>blz. 29</p>

<p>Zaaknummer: 14/2820/GM</p> <p>Datum uitspraak: 11 december 2014</p>	<p>Medische verzorging medicatieverstrekking</p>	<p>Inrichtingsarts is verantwoordelijk voor op de patiënt toegesneden medicatieverstrekking, maar heeft zijn medisch gezag en expertise in klagers geval onvoldoende ingezet gezien zijn enkele verweer dat directeur beslist over medicatie op cel. Beroep gegrond, geen tegemoetkoming.</p>	<p>blz. 30</p>
<p>Zaaknummer: 14/3211/GM</p> <p>Datum uitspraak: 11 december 2014</p>	<p>Medische verzorging behandeling; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Inrichtingsarts dient als gedetineerde in vorige inrichting arbeidsongeschikt is verklaard na te gaan wat de reden is geweest en, als hij geen reden ziet voor arbeidsongeschiktheid, gemotiveerd aan te geven dat en waarom er van het eerdere medisch oordeel wordt afgeweken. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 50,=.</p>	<p>blz. 30</p>
<p>Zaaknummer: 14/4515/GV</p> <p>Datum uitspraak: 13 januari 2015</p>	<p>Verlof algemeen; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Een beslissing dient zorgvuldig te worden voorbereid. Wijziging van een genomen beslissing is mogelijk als zich een incident heeft voorgedaan. Daar is geen sprake van. Beslissing tot stellen van voorwaarden aan verlof aan vooravond van dat verlof dan ook onredelijk/onbillijk. Tegemoetkoming € 10,=.</p>	<p>blz. 31</p>
<p>Zaaknummer: 14/4028/GV</p> <p>Datum uitspraak: 7 januari 2015</p>	<p>Verlof algemeen</p>	<p>Staatssecretaris had, gelet op de onzekerheid ten aanzien van de uitslag van het hoger beroep, meer gewicht moeten toekennen aan de veroordeling in eerste aanleg en de positieve adviezen van de inrichting en de politie. Gelet daarop is de beslissing genomen op een grond die deze niet kan dragen. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.</p>	<p>blz. 32</p>

<p>Zaaknummer: 14/2532/TA</p> <p>Datum uitspraak: 12 januari 2015</p>	<p>Dwangmedicatie; Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Klager geen belang meer bij beroep nu a-dwangbehandeling niet is gestart en inrichting voor onbepaalde tijd afziet van toepassing. Indien a-dwangbehandeling op later moment noodzakelijk blijkt, moet inrichting nieuwe beslissing te nemen. Klager niet-ontvankelijk in beroep.</p>	<p>blz. 33</p>
<p>Zaaknummer: 14/3466/TA</p> <p>Datum uitspraak: 12 januari 2015</p>	<p>Bewegingsvrijheid afzondering en separatie; Activiteiten</p>	<p>Als gedurende afzondering voldoende tijd beschikbaar is om te luchten, hoeft geen programma te worden geboden waarin luchten expliciet is opgenomen. Afzondering vanwege klagers gedrag ter voorkoming van escalatie niet onredelijk. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 34</p>
<p>Zaaknummer: 14/3467/TA en 14/3910/TA</p> <p>Datum uitspraak: 12 januari 2015</p>	<p>Activiteiten; Bewegingsvrijheid afdelingsarrest</p>	<p>Geen steun in het recht voor stelling dat verrichten van arbeid in buitenlucht in het algemeen niet als luchten kan worden aangemerkt. Beroep in zoverre ongegrond. Vermeende gevaar van klager werd door personeel niet zo klemmend ervaren. Beroep tegen afdelingsarrest gegrond. Tegemoetkoming € 60,=.</p>	<p>blz. 35</p>
<p>Zaaknummer: 14/3812/TA</p> <p>Datum uitspraak: 5 januari 2015</p>	<p>Zorgplicht niet betrachten; Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Voldoende aannemelijk dat inrichting lunchpakket voor klager heeft verstrekt aan DV&O. Niet geven van lunchpakket door medewerkers DV&O betreft bejegeningsskwestie, geen sprake van voor beklag vatbare beslissing van hoofd inrichting. Beroep hoofd inrichting gegrond, beklag ongegrond v.w.b. verstrekken lunchpakket door hoofd inrichting. Klager niet-ontvankelijk v.w.b. handelen door DV&O.</p>	<p>blz. 36</p>
<p>Zaaknummer: 14/3500/TA</p> <p>Datum uitspraak: 18 december 2014</p>	<p>Urineonderzoek</p>	<p>'Randomizer' selecteert steekproefsgewijs verpleegden voor urinecontroles. Klager soms meermalen per week opgeroepen en soms weken achtereen niet. Indien disproportionaliteit dreigt, 'correctie' mogelijk. Niet in strijd met wet en uitkomsten in klagers geval niet onredelijk. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 37</p>

<p>Zaaknummer: 14/2819/TA</p> <p>Datum uitspraak: 12 december 2014</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel; Geld of rekening-courant</p>	<p>Klager heeft brief van CVZ over niet verzekerd zijn niet ontvangen, maar weigering inrichting om de aan klager door CVZ opgelegde geldboete te betalen is niet vatbaar voor beklag. Beroep tegen niet-ontvankelijkverklaring in beklag is daarom ongegrond.</p>	<p>blz. 38</p>
<p>Zaaknummer: 14/1783/TA</p> <p>Datum uitspraak: 10 december 2014</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>In ochtendbulletin vermelden van verdenking van klagers betrokkenheid bij handel in porno vormt een niet te rechtvaardigen inbreuk op klagers privacy. Argument inrichting m.b.t. behandelklimaat niet onderbouwd en ontbeert wettige grond. Beroep en beklag gegrond, tegemoetkoming € 25,=.</p>	<p>blz. 39</p>
<p>Zaaknummer: 14/1348/TA</p> <p>Datum uitspraak: 27 november 2014</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel; Arbeid en werkzaamheden; Geld of rekening-courant</p>	<p>Beklag over twee onderdelen nieuw beloningssysteem. Klager heeft geen belang bij klacht over regel omtrent beloning bij ziekte, nu niet is gebleken dat hij ziek is geweest. Regel dat bij geplande uitval arbeid geen loon wordt uitbetaald is niet in strijd met hogere regelgeving. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 40</p>
<p>Zaaknummer: 14/2540/TA</p> <p>Datum uitspraak: 25 november 2014</p>	<p>Huisregels</p>	<p>Openen van klagers kamerdeur n.a.v. niet verschijnen bij groepsvergadering waaraan klager zou deelnemen niet onredelijk. Ter handhaving van orde en veiligheid kunnen dergelijke controles plaatsvinden ook indien dit niet is vermeld in de huisregels. Beroep hoofd inrichting gegrond, vernietigt uitspraak beklagcommissie. Beklag ongegrond.</p>	<p>blz. 42</p>
<p>Zaaknummer: 14/2389/TA</p> <p>Datum uitspraak: 24 november 2014</p>	<p>Urineonderzoek</p>	<p>Aanzegging van steekproefsgewijze u.c. per standaardbriefje niet in strijd met wet. Geen twijfel aan verklaring inrichting dat die werkwijze bij binnenkomst in inrichting bekend wordt gemaakt. Niet onredelijk dat klager zelf een oproep in de gaten moet houden. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 43</p>

<p>Zaaknummer: 14/4610/STA</p> <p>Datum uitspraak: 15 december 2014</p>	Dwangmedicatie	Geen sprake van acuut dreigende situatie. Gevaar van uitzichtloze situatie in behandeling. Naar voorlopig oordeel voorzitter is voldaan aan proportionaliteit en subsidiariteit. Op door raadsman opgeworpen bevoegdheidskwestie dient in beroep te worden beslist. Afwijzing schorsingsverzoek.	blz. 44
<p>Zaaknummer: 14/4478/STA</p> <p>Datum uitspraak: 8 december 2014</p>	Arbeid en werkzaamheden; Arbeidsloon	Tenuitvoerlegging gegronde uitspraak beklagcommissie zou aanpassing huisregels en het met terugwerkende kracht alsnog moeten uitbetalen van een aanvullende uitkering aan verpleegden tot gevolg hebben. Toewijzing verzoek tot inhoudelijke beoordeling door beroepscommissie.	blz. 45
<p>Zaaknummer: 13/2192/TB - eindbeslissing</p> <p>Datum uitspraak: 6 januari 2015</p>	Plaatsing/overplaatsing longstay; Tegemoetkoming financieel	Beleidskader longstay forensische zorg kent niet mogelijkheid enkel vanwege beheersproblemen een verpleegde vooruitlopend op de procedure te plaatsen in de longstay. Klager alsnog geen longstay-indicatie. Beroep gegrond. Geen sprake van behandelachterstand. Duur afzondering niet relevant, derhalve tegemoetkoming € 250,= per maand.	blz. 46
<p>Zaaknummer: 14/3204/TB</p> <p>Datum uitspraak: 5 januari 2015</p>	Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing Tbs	Contra-indicatie voor regioplaatsing vanwege systematische doodsbedreigingen naar slachtoffers die klager wil opzoeken. Kans op directe confrontatie met slachtoffers kleiner in Oostvaarderskliniek. I.v.m. gemaximeerde tbs belang bij verlof/resocialisatietraject vanuit die kliniek. Beroep ongegrond.	blz. 47
<p>Zaaknummer: 14/2616/TB</p> <p>Datum uitspraak: 1 december 2014</p>	Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing Tbs; Ontvankelijkheid materieel	Beroep is feitelijk gericht tegen aanpassing van buitenlandse uitspraak van internering van klager tot tbs met verpleging van overheidswege. O.g.v. de Bvt staat hier geen beroep tegen open. Indien beroep tevens is gericht tegen plaatsing De Woenselse Poort zijn er door de raadsman geen gronden aangevoerd. Klager niet-ontvankelijk in beroep.	blz. 48

<p>Zaaknummer: 14/2290/TR</p> <p>Datum uitspraak: 24 november 2014</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel; Plaatsing/ overplaatsing Fokkens</p>	<p>Staatssecretaris dient zelf te beslissen op klagers verzoek om vervroegde plaatsing in tbs-inrichting. Weigering is beslissing waartegen beroep openstaat. Weigering is niet gemotiveerd. Beroep gegrond, vernietiging beslissing en opdracht nieuwe beslissing.</p>	<p>blz. 49</p>
<p>Zaaknummer: 14/3523/JA</p> <p>Datum uitspraak: 22 december 2014</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Klager ontvankelijk in klacht over vermeende schending van recht op passende behandeling. Gelet op de omstandigheden van het geval kan niet gezegd worden dat klager geen passende behandeling heeft gekregen. Beroep directeur gegrond, beklag alsnog ongegrond.</p>	<p>blz. 50</p>
<p>Zaaknummer: 14/2667/JZ</p> <p>Datum uitspraak: 5 januari 2015</p>	<p>Tegemoetkoming financieel; Ordemaatregel afzondering</p>	<p>Sprake van ernstige schendingen van wet en verdrag en daarom hogere tegemoetkoming dan door klachtencommissie is toegekend. In dagvergoeding is schending van wet en verdrag verwerkt. Beroep gegrond, tegemoetkom ing € 180,=.</p>	<p>blz. 52</p>

Zaaknummer:

14/3581/GA

Datum uitspraak:

30 december 2014

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Mohanlal, mr. G.M.
Rutten, mr. M.A.G.
Dwarka, mr. S.S. (secre.)

Trefwoorden:

Bezoek; Ordemaatregel uitsluiting deelname activiteiten

Artikelen:

Pbw art. 23

Samenvatting:

In het belang van de orde en veiligheid van de inrichting kan de directeur beslissen als maatregel het b.z.t. om te zetten naar een regulier bezoekmoment, nu bezoek ook valt onder activiteit. Omzetting b.z.t. naar regulier bezoekmoment is gezien de inhoud van het eerder gevoerde telefoongesprek met de bezoeker niet onredelijk en onbillijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

In artikel 23, eerste lid onder a, van de Pbw is bepaald dat de directeur een gedetineerde kan uitsluiten van deelname aan een of meer activiteiten indien dit in het belang van de handhaving van de orde of veiligheid in de inrichting dan wel van een ongestoorde tenuitvoerlegging van de vrijheidsbeneming noodzakelijk is. In de Memorie van toelichting is hierover bepaald dat het kan gaan om uitsluiting van arbeid, sport en recreatie. Voornoemde opsomming is echter niet limitatief. Een bezoekmoment

is onderdeel van het dagprogramma.

De beroepscommissie oordeelt dan ook dat beperking of uitsluiting van het bezoekmoment mogelijk is op basis van artikel 23 van de Pbw.

In dit geval heeft de directeur beslist om het b.z.t. van klager om te zetten in een regulier bezoekmoment. Gezien de inhoud van de telefoongesprekken die klager had met zijn bezoeker, oordeelt de beroepscommissie dat deze beslissing niet onredelijk of onbillijk is. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

14/3526/GA

Datum uitspraak:

22 december 2014

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Kalmthout, prof.dr. A.M. van
Rutten, mr. M.A.G.
Bruin, mr. S.A.H. de (secre.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de p.i. Grave

Trefwoorden:

Vervoer; Ontvankelijkheid materieel; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 26; Circulaire 28 juni 2002, kenmerk 5172795/02/DJI

Samenvatting:

Directeur in beginsel niet verantwoordelijk voor aanvragen en regelen van zgn. 'rechtsgangvervoer', uitgezonderd het geval dat beveiligingsniveau van vervoer is aangepast op initiatief van directeur. Nu

directeur geen toelichting over bron, inhoud, aard en betrouwbaarheid van de GRIP informatie heeft gegeven zijn bestaande procedureregels genoemd in GRIP-circulaire van 28 juni 2002 niet in acht genomen. Beroep gegrond, beklag ontvankelijk en gegrond, tegemoetkoming €15,=

Rechtsoverwegingen:

Ingevolge artikel 26, aanhef en vierde lid, onder c, van de Pbw stelt de directeur een gedetineerde in de gelegenheid onder door hem te stellen voorwaarden de inrichting te verlaten teneinde een gerechtelijke procedure bij te wonen indien de gedetineerde bij het bijwonen van de procedure een aanmerkelijk belang heeft en tegen het verlaten van de inrichting hiertoe geen overwegend bezwaar bestaat.

Het vervoer van een gedetineerde van de inrichting naar een terechtzitting betreft zogenaamd 'rechtsgangvervoer'. In beginsel is de directeur van de inrichting van verblijf niet verantwoordelijk voor het aanvragen en regelen van dergelijk vervoer. Dat beginsel leidt hier echter uitzondering nu het niveau van beveiliging van het vervoer van klager is aangepast op initiatief van de directeur van de inrichting. Daartoe is de directeur niet alleen bevoegd, maar soms zelfs verplicht. De beroepscommissie verwijst naar haar uitspraak van 4 mei 2012, nr. 11/4345/GA. Indien de directeur van die bevoegdheid gebruik maakt, is een daartegen gericht beklag ontvankelijk.

In het onderhavige geval heeft de directeur geen enkele andere reden voor de tussenkomst gegeven dan dat er een veiligheidsrisico was, dat daarover overleg met het GRIP is geweest en dat zulks aanleiding vormde om DV&O te benaderen in verband met de beveiliging van het vervoer. Enige toelichting over de bron, de

inhoud, de aard en de betrouwbaarheid van de informatie ontbreekt en voor dat soort gevallen geldt de bijzondere procedure van zogenaamde schriftelijke GRIP informatie. In de circulaire betreffende het GRIP van 28 juni 2002 met kenmerk 5172795/02/DJI staat onder 3.1.1. (Werkwijze) onder het hoofd : "Ontvangen van inlichtingen van het GRIP", onder meer vermeld:

"Ten tweede is er de zogenaamde zachte informatie , afkomstig van de Criminele Inlichtingen Eenheden (CIE) van de politie. (-), zal – ten einde in beklag of beroep een toetsing van de redelijkheid en billijkheid van een door de directeur (mede) op grond van de informatie genomen beslissing mogelijk te maken – toch zoveel en gedetailleerd als onder omstandigheden mogelijk is, de inhoud van de informatie en de aard van de bron moeten worden aangeduid."

Nu zonder nadere toelichting de bestaande procedureregels niet in acht zijn genomen, zal het beklag reeds om die reden gegrond worden verklaard. De beroepscommissie acht termen aanwezig om een tegemoetkoming toe te kennen.

Zaaknummer:

14/3416/GA

Datum uitspraak:

22 december 2014

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Kalmthout, prof.dr. A.M. van
Rutten, mr. M.A.G.
Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Trefwoorden:

Dwangmedicatie; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 46d, 46e

Samenvatting:

Zorgvuldigheidsgebreken bij voorbereiding en uitvoering beslissing a-dwangbehandeling; advies behandelend psychiater niet ondertekend, adviezen van beide psychiaters vertonen inhoudelijk en redactioneel veel overeenkomst en tweede psychiatrische verklaring niet aangevraagd bij psychiater die niet werkzaam is in desbetreffend PPC. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 50,=.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van artikel 46d, aanhef en onder a, van de Pbw vindt als uiterste middel geneeskundige behandeling plaats voor zover aannemelijk is dat zonder die geneeskundige behandeling het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de gedetineerde doet veroorzaken niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen (a-dwangbehandeling).

Ingevolge artikel 46e, tweede lid, van de Pbw dient ten behoeve van een beslissing inzake dwangbehandeling zowel een verklaring te worden overgelegd van de behandelend psychiater als van een niet bij de behandeling betrokken psychiater die betrokkene kort tevoren heeft onderzocht. De verklaringen van beide psychiaters moeten zowel met redenen omkleed als ondertekend zijn.

De beroepscommissie heeft in eerdere uitspraken, waaronder die van 3 december 2013 (met kenmerk 13/2585/GA) en die van 23 januari 2014 (met kenmerk 13/2694/GA), overwogen dat het ter waarborging van de onafhankelijkheid van de beoordeling aanbeveling verdient dat de directeur de aanvraag voor de tweede psychiatrische

verklaring doet bij een psychiater die niet werkzaam is binnen hetzelfde PPC als waar de gedetineerde, ten aanzien van wie de beslissing tot toepassing van de dwangbehandeling wordt genomen, verblijft.

Het advies van de behandelend psychiater [...] is anders dan de wet voorschrijft niet ondertekend. In het licht van de ingrijpendheid van de te nemen beslissing acht de beroepscommissie dit een ernstig verzuim, ook al verbindt de wet aan het verzuim geen rechtsgevolg en is het verzuim in beginsel niet onherstelbaar. Hoewel de namens klager ingediende gronden voor het beroep inhouden dat de verklaring niet is ondertekend, heeft de directeur er niet voor zorg gedragen dat ter zitting alsnog een getekende verklaring voorhanden was.

De beroepscommissie beziet het geconstateerde verzuim zowel in het licht van beide adviezen als in dat van de eis dat één van de rapporterende psychiaters betrokkene naar de bewoordingen van de wetgever kort te voren moet hebben gezien, maar niet bij de behandeling moet zijn betrokken. Opmerkelijk is dat beide adviezen niet alleen inhoudelijk, maar ook redactioneel veel overeenkomst vertonen. Voorts staat vast dat de aanvraag voor de tweede psychiatrische verklaring niet is gedaan bij een psychiater die niet werkzaam is binnen hetzelfde PPC als waar klager verblijft.

Gelet op de ingrijpendheid van de dwangbehandeling moet mede uit oogpunt van rechtsbescherming groot belang worden gehecht aan een zorgvuldige voorbereiding en tenuitvoerlegging van de dwangbehandeling. De beroepscommissie is het voorgaande in samenhang en onderling verband bezien van oordeel dat sprake is van gebreken bij de totstandkoming van de

beslissing. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard. Aan klager zal een tegemoetkoming worden toegekend van € 50,=

Zaaknummer:

14/3695/GA

Datum uitspraak:

22 december 2014

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Kalmthout, prof.dr. A.M. van
Rutten, mr. M.A.G.
Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de p.i. Grave

Trefwoorden:

Vervoer; Ontvankelijkheid materieel;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 26, 60; circulaire van 4 feb 1998, 671238/97/DJI en 28 juni 2002 5172795/02/DJI

Samenvatting:

Uit circulaire van 4 feb 1998, 671238/97/DJI blijkt dat medisch vervoer taak van de inrichting is. Nu directeur geen toelichting over bron, inhoud, aard en betrouwbaarheid van de GRIP informatie heeft gegeven, zijn bestaande procedure regels genoemd in de GRIP-circulaire van 28 juni 2002 niet in acht genomen. Beroep gegrond, beklag alsnog ontvankelijk en gegrond, tegemoetkoming € 15,=

Rechtsoverwegingen:

Tot het inrichtingsvervoer wordt het

medische vervoer vanuit de inrichting gerekend. Uit de circulaire van 4 februari 1998, 671238/97/DJI blijkt dat de uitvoering van dit vervoer een taak van de inrichting is. In die gevallen dat de veiligheidsrisico's te groot zijn, is de inrichting niet bevoegd het inrichtingsvervoer uit te voeren. In de brief van 23 december 2000, kenmerk 5067682/00/DJI van de sectordirecteur gevangeniswezen namens de minister van justitie wordt de verantwoordelijkheid van de directeur doorgevoerd voor gevallen waarin deze bevoegdheid van hem kan worden afgeleid. De directeur kan bevoegdheden overdragen of aanwijzingen geven aan de ambtenaren en medewerkers belast met het transport.

De directeur heeft aangevoerd dat de van het GRIP afkomstige informatie vertrouwelijke informatie betrof. De directeur heeft geen enkele andere reden voor de tussenkomst gegeven dan dat er een veiligheidsrisico was, dat daarover overleg met het GRIP is geweest en dat zulks aanleiding vormde om DV&O te benaderen in verband met de beveiliging van het vervoer. Enige toelichting over de bron, de inhoud, de aard en de betrouwbaarheid van de informatie ontbreekt en voor dat soort gevallen geldt de bijzondere procedure van zogenaamde schriftelijke GRIP informatie. In de circulaire betreffende het GRIP van 28 juni 2002 met kenmerk 5172795/02/DJI staat onder 3.1.1. (Werkwijze) onder het hoofd : "Ontvangen van inlichtingen van het GRIP", onder meer vermeld: "Ten tweede is er de zogenaamde zachte informatie , afkomstig van de Criminele Inlichtingen Eenheden (CIE) van de politie. (-), zal – ten einde in beklag of beroep een toetsing van de redelijkheid en billijkheid van een door de directeur (mede) op grond van de informatie genomen beslissing mogelijk

te maken – toch zoveel en gedetailleerd als onder omstandigheden mogelijk is, de inhoud van de informatie en de aard van de bron moeten worden aangeduid.”

Nu zonder nadere toelichting de bestaande procedureregels niet in acht zijn genomen, zal het beklag reeds om die reden gegrond worden verklaard. De beroepscommissie acht termen aanwezig om een tegemoetkoming toe te kennen.

Zaaknummer:

14/3461/GA

Datum uitspraak:

22 december 2014

Beroepscommissie:

Nat, mr. M.M. van der Bas, mr. C.M. van der Schudel, prof.dr. W.J. Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

Dwangmedicatie; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 46d, aanhef en onder a

Samenvatting:

Behandelplan is niet actueel en op essentiële punten niet ingevuld. Voorts blijkt uit het verslag van het psychiatrisch vervolgconsult van de onafhankelijk psychiater onvoldoende dat (ook) de onafhankelijk psychiater een a-dwangbehandeling geïndiceerd acht. Gelet op voornoemde gebreken, beroep gegrond. Tegemoetkoming van € 25,=.

Rechtsoverwegingen:

3.1. Op grond van artikel 46d, aanhef en onder a, van de Pbw vindt als uiterste middel geneeskundige behandeling plaats

voor zover aannemelijk is dat zonder die geneeskundige behandeling het gevaar dat de stoornis van de geestesvermogens de gedetineerde doet veroorzaken niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen (a-dwangbehandeling).

3.2. Geneeskundige behandeling, waaronder a-dwangbehandeling, kan op grond van artikel 46c, aanhef en onder a, van de Pbw in samenhang gezien met artikel 46d van de Pbw alleen plaatsvinden als hierin is voorzien in het behandelplan. Zoals de beroepscommissie eerder heeft overwogen in haar uitspraak van 2 april 2014, nr. 13/3550/GA (tussenbeslissing), dient in het behandelplan in ieder geval het volgende te zijn vermeld:

- a. dat is voorzien in de mogelijkheid om, indien dit noodzakelijk is, ten aanzien van de betreffende gedetineerde een a-dwangbehandeling toe te passen; tevens moet in het behandelplan staan dat is voorzien in de mogelijkheid om in het kader van de a-dwangbehandeling dwangmedicatie toe te dienen;
- b. de diagnose van de stoornis van de geestvermogens van de gedetineerde (artikel 21b, eerste lid, aanhef en onder a, van de Pm);
- c. de therapeutische middelen, zo mogelijk gerelateerd aan de verschillende aspecten die in de stoornis te onderscheiden zijn, die zullen worden toegepast teneinde een zodanige verbetering van de stoornis van de geestvermogens van de gedetineerde te bereiken, dat het gevaar op grond waarvan deze in verband met zijn geestelijke gezondheidstoestand in een daartoe krachtens artikel 14 van de wet aangewezen afdeling of inrichting behoeft te verblijven, wordt weggenomen (artikel 21b, eerste lid, aanhef en onder b, van de Pm);
- d. of er overeenstemming over het

geneeskundig behandelplan is (artikel 21b, eerste lid, aanhef en onder c, van de Pm);

e. welke minder bezwarende middelen zijn aangewend om het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de gedetineerde doet veroorzaken weg te nemen dan wel af te wenden (artikel 22, eerste lid, aanhef en onder a, van de Pm);

f. de wijze waarop rekening wordt gehouden met de voorkeuren van de gedetineerde ten aanzien van de behandeling (artikel 22, eerste lid, aanhef en onder b, van de Pm); en

g. het gevaar (als bedoeld in artikel 46a van de Pbw) dat de stoornis van de geestvermogens de gedetineerde doet veroorzaken.

3.3. Vanwege het ingrijpende karakter van de dwangbehandeling is in artikel 46e, tweede lid, van de Pbw bepaald dat de directeur, ten behoeve van zijn beslissing tot toepassing van dwangbehandeling, dient te overleggen een verklaring van de behandelend psychiater alsmede een verklaring van een psychiater die de gedetineerde met het oog daarop kort tevoren heeft onderzocht maar niet bij diens behandeling betrokken was. Uit deze verklaringen dient te blijken dat de gedetineerde op wie de verklaring betrekking heeft, gestoord is in zijn geestesvermogens en dat een geval als bedoeld in artikel 46d, onder a, van de Pbw zich voordoet.

Door de directeur is in beroep een behandelplan van 20 mei 2014 overgelegd. Voorts zijn delen van het behandelplan vermeld in de schriftelijke mededeling a-behandeling van 19 september 2014. De beroepscommissie stelt vast dat het overgelegde behandelplan niet actueel is en daarnaast op essentiële punten niet is ingevuld. Ook indien hierbij de informatie

als vermeld in de schriftelijke mededeling a-behandeling in aanmerking wordt genomen, stelt de beroepscommissie vast dat de informatie als vermeld in 3.2. onder a, c, d, en f ontbreekt. Voorts stelt de beroepscommissie vast dat uit het verslag van het psychiatrisch vervolgsconsult van de onafhankelijke psychiater van 10 september 2014 onvoldoende blijkt dat (ook) de onafhankelijke psychiater een a-dwangbehandeling geïndiceerd acht.

Gelet op genoemde gebreken is de beroepscommissie van oordeel dat de bestreden beslissing niet in stand kan blijven. Hieraan doet niet af dat naar het oordeel van de beroepscommissie voldoende aanleiding bestond om vanwege het gevaar dat de stoornis van de geestesvermogens ten aanzien van klager deed veroorzaken, hem te verplichten een a-dwangbehandeling te ondergaan. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard en de bestreden beslissing zal worden vernietigd. Aan klager zal een tegemoetkoming worden toegekend van € 25,=.

Zaaknummer:

14/3603/GA

Datum uitspraak:

22 december 2014

Beroepscommissie:

Nat, mr. M.M. van der Bas, mr. C.M. van der Schudel, prof.dr. W.J. Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

Dwangmedicatie; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 46d aanhef en onder a

Samenvatting:

A-dwangbehandeling. Behandelplan voldoet niet aan alle vereisten. Informatie ontbreekt. Wat betreft de therapeutische middelen dient in ieder geval het soort middel, alsmede wat met de toepassing/toediening wordt beoogd, te worden vermeld. Voorts is verklaring onafhankelijk psychiater te summier. Beroep gegrond en tegemoetkoming € 25,=.

Rechtsoverwegingen:

3.1. Op grond van artikel 46d, aanhef en onder a, van de Pbw vindt als uiterste middel geneeskundige behandeling plaats voor zover aannemelijk is dat zonder die geneeskundige behandeling het gevaar dat de stoornis van de geestesvermogens de gedetineerde doet veroorzaken niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen (a-dwangbehandeling).

3.2. Geneeskundige behandeling, waaronder a-dwangbehandeling, kan op grond van artikel 46c, aanhef en onder a, van de Pbw in samenhang bezien met artikel 46d van de Pbw alleen plaatsvinden als hierin is voorzien in het behandelplan. Zoals de beroepscommissie eerder heeft overwogen in haar uitspraak van 2 april 2014, nr. 13/3550/GA (tussenbeslissing), dient in het behandelplan in ieder geval het volgende te zijn vermeld:

- a. dat is voorzien in de mogelijkheid om, indien dit noodzakelijk is, ten aanzien van de betreffende gedetineerde een a-dwangbehandeling toe te passen; tevens moet in het behandelplan staan dat is voorzien in de mogelijkheid om in het kader van de a-dwangbehandeling dwangmedicatie toe te dienen;
- b. de diagnose van de stoornis van

de geestvermogens van de gedetineerde (artikel 21b, eerste lid, aanhef en onder a, van de Pm);

- c. de therapeutische middelen, zo mogelijk gerelateerd aan de verschillende aspecten die in de stoornis te onderscheiden zijn, die zullen worden toegepast teneinde een zodanige verbetering van de stoornis van de geestvermogens van de gedetineerde te bereiken, dat het gevaar op grond waarvan deze in verband met zijn geestelijke gezondheidstoestand in een daartoe krachtens artikel 14 van de wet aangewezen afdeling of inrichting behoeft te verblijven, wordt weggenomen (artikel 21b, eerste lid, aanhef en onder b, van de Pm);
- d. of er overeenstemming over het geneeskundig behandelplan is (artikel 21b, eerste lid, aanhef en onder c, van de Pm);
- e. welke minder bezwarende middelen zijn aangewend om het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de gedetineerde doet veroorzaken weg te nemen dan wel af te wenden (artikel 22, eerste lid, aanhef en onder a, van de Pm);
- f. de wijze waarop rekening wordt gehouden met de voorkeuren van de gedetineerde ten aanzien van de behandeling (artikel 22, eerste lid, aanhef en onder b, van de Pm); en
- g. het gevaar (als bedoeld in artikel 46a van de Pbw) dat de stoornis van de geestvermogens de gedetineerde doet veroorzaken.

3.3. Vanwege het ingrijpende karakter van de dwangbehandeling is in artikel 46e, tweede lid, van de Pbw bepaald dat de directeur, ten behoeve van zijn beslissing tot toepassing van dwangbehandeling, dient te overleggen een verklaring van de behandelend psychiater alsmede een verklaring van een psychiater die de gedetineerde met het oog daarop kort

tevoren heeft onderzocht maar niet bij diens behandeling betrokken was. Uit deze verklaringen dient te blijken dat de gedetineerde op wie de verklaring betrekking heeft, gestoord is in zijn geestesvermogens en dat een geval als bedoeld in artikel 46d, onder a, van de Pbw zich voordoet.

Door de directeur is in beroep een uittreksel van het behandelplan van 12 september 2014 overgelegd. Voorts zijn delen van het behandelplan vermeld in de schriftelijke mededeling a-dwangbehandeling van 29 september 2014. De beroepscommissie stelt vast dat daarin de informatie als vermeld in 3.2. onder a en c ontbreekt. Ten aanzien van c overweegt de beroepscommissie dat in ieder geval het soort middel dat zal worden toegepast dient te worden vermeld, alsmede wat met de toepassing/toediening daarvan wordt beoogd, in relatie tot de stoornis van de gedetineerde.

Voorts stelt de beroepscommissie vast dat de overgelegde verklaring van de psychiater die klager kort tevoren heeft onderzocht maar niet bij diens behandeling betrokken was, te summier is teneinde op basis daarvan te kunnen concluderen dat ook de onafhankelijke psychiater van mening is dat sprake is van een geval als bedoeld in artikel 46d, onder a, van de Pbw.

Gelet op het ontbreken van genoemde informatie, is de beroepscommissie van oordeel dat de bestreden beslissing niet in stand kan blijven. Hieraan doet niet af dat naar het oordeel van de beroepscommissie voldoende aanleiding bestond om vanwege het gevaar dat de stoornis van de geestesvermogens ten aanzien van klager deed veroorzaken, hem te verplichten een a-dwangbehandeling te ondergaan. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard en de bestreden beslissing zal

worden vernietigd. Aan klager zal een tegemoetkoming worden toegekend van € 25,=.

Zaaknummer:

14/3173/GA

Datum uitspraak:

10 december 2014

Beroepscommissie:

Holten, mr. A. van der
Boelens, drs. R.K.
Rutten, mr. M.A.G.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Trefwoorden:

Zorgplicht wijze van betrachten

Artikelen:

Pbw art. 60, 63 en 69

Samenvatting:

Indien directeur stukken fourneert in beklag- en/of beroepsprocedure, is hij verantwoordelijk voor inhoud daarvan. Beroepscommissie zendt dergelijke stukken, in het kader van een gelijkwaardige procesvoering en hoor en wederhoor, naar partijen. Raad schoont geen toegezonden stukken. Nu in door directeur verzonden stukken persoonlijke informatie van klager zat die daar geen deel van hoorde uit te maken, heeft directeur zorgplicht geschonden. Beroep gegrond, klager ontvankelijk in beklag en beklag gegrond. Geen tegemoetkoming nu stukken eerder al aan dezelfde gedetineerde ter kennis waren gekomen.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie kan zich niet verenigen met de uitspraak van de

beklagcommissie. Het beroep zal daarom gegrond worden verklaard en klager zal alsnog ontvankelijk worden verklaard in zijn beklag.

Zij overweegt daartoe dat, indien de directeur in het kader van de behandeling van beklag- en/of beroepszaken stukken fourneert, de directeur ook verantwoordelijk is voor de inhoud daarvan. In het kader van een gelijkwaardige procesvoering en hoor en wederhoor zendt de beroepscommissie dergelijke stukken integraal aan de andere procespartij. Zij neemt geen kennis van informatie die niet ook ter kennis mag worden gebracht aan de andere partij. Het ligt dan ook op de weg van de directeur, en niet van de Raad, de te fourneren stukken inhoudelijk te schonen. Mitsdien zal een verzoek aan de Raad om stukken (inhoudelijk) te schonen niet worden gehonoreerd maar zal een kennelijk niet voor overlegging bedoeld stuk terzijde worden gelegd.

Nu in de onderhavige procedure zich tussen de door de directeur in het geding gebrachte stukken persoonlijke informatie bevond die geen deel behoorde uit te maken van deze procedure, heeft de directeur zijn zorgplicht geschonden. Het beklag is daarom gegrond.

Nu onweersproken is dat de betreffende informatie voor de tweede keer aan dezelfde medegedetineerde is gezonden en klager naar aanleiding van de eerste verzending al een tegemoetkoming toegekend heeft gekregen, acht de beroepscommissie thans geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:
14/2268/GA

Datum uitspraak:

27 november 2014

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Mevis, mr. P.A.M.
Pattijn MSM, J.M.L.
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de p.i. Vught

Trefwoorden:

DBT

Artikelen:

Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing gedetineerden art. 1d

Samenvatting:

Aannemelijk dat klager op moment dat hij in MDO werd besproken niet voldeed aan voorwaarden voor promotie naar plusprogramma. Niet promoveren klager niet onredelijk. Beroep ongegrond. Aangewezen dat beslissing gedetineerde niet te laten promoveren schriftelijk wordt vastgelegd.

Rechtsoverwegingen:

De directeur heeft om aanhouding van de behandeling van het beroep verzocht. De beroepscommissie acht zich op basis van de stukken voldoende ingelicht om op het beroep te beslissen en ziet om die reden geen aanleiding voor aanhouding van de behandeling van het beroep. Het daartoe strekkende verzoek wordt daarom afgewezen.

De beroepscommissie neemt als vaststaand aan dat, in navolging van het bepaalde in de 'Handleiding Toetsingskader promoveren en degraderen' (onder 2.5 en 2.6) van

20 december 2013, ongeveer zes weken na klagers degradatie naar het basisprogramma in het MDO (op 20 mei 2014) is gesproken over klager en de mogelijkheid tot promotie en dat is besloten klager niet te laten promoveren naar het plusprogramma.

Ingevolge artikel 1d, tweede lid, van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden heeft een gedetineerde aanspraak op promotie indien hij op alle onderdelen van goed gedrag – ‘groen gedrag’ – positief scoort gedurende een periode van zes weken. De beroepscommissie acht, vooral gelet op de op 10 december 2013 door klager ondertekende verklaring “Weigering deelname programma Binnen Beginnen” en de inlichtingen van de directeur van 1 juni 2014 waarin staat dat klager weigert deel te nemen aan zijn persoonlijk plan, onvoldoende aannemelijk geworden dat klager op het moment dat hij werd besproken in het MDO (20 mei 2014) voldeed aan de voorwaarden – op het onderdeel ‘re-integratie en resocialisatie’ – voor promotie naar het plusprogramma. Gelet hierop acht de beroepscommissie het niet laten promoveren van klager niet onredelijk of onbillijk. De omstandigheid dat klager thans wel bereid is mee te werken aan zijn resocialisatie en re-integratie kan aan bovenstaand oordeel niet afdoen. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagcommissie zal met aanvulling van de gronden worden bevestigd.

Ten overvloede overweegt de beroepscommissie dat het (mede in verband met de toetsing door de beklag- en beroepscommissie achteraf) aangewezen is dat een, in het MDO genomen, beslissing om een gedetineerde niet te laten promoveren

schriftelijk wordt vastgelegd met opgave van redenen voor die beslissing.

Zaaknummer:

14/3363/GA en 14/3392/GA

Datum uitspraak:

24 november 2014

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de Boelens, drs. R.K. Moerings, prof.dr.mr. L.M. Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

DBT; Ontvankelijkheid materieel; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 19; Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing gedetineerden art. 8

Samenvatting:

Eerste plaatsing in plusprogramma is beslissing van directeur. Nu locatie Norgerhaven op moment van plaatsing van klager in plusprogramma, nog niet was aangewezen als inrichting met regime van beperkte gemeenschap, is het beklag reeds hierom gegrond. Geen sprake van afschaffing van regime van algehele gemeenschap. Bij invoering van DBT gepaard gaande wijziging in regime van beperkte gemeenschap is geen sprake van strijd met wet. Van belang dat ook in regime van beperkte gemeenschap wordt gestreefd naar maximale bewegingsvrijheid. In locatie Norgerhaven is dit het geval. Beroep directeur ongegrond en beroep van klager tegen hoogte tegemoetkoming ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Feiten

3.1. De beroepscommissie stelt vast dat klager naar aanleiding van de invoering van het programma DBT op 1 maart 2014 in het plusprogramma is geplaatst. De nieuwe regels zijn te vinden in de wijziging van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden in verband met de invoering van promoveren en degraderen van gedetineerden van 20 februari 2014 (hierna de Regeling), Stcrt. 2014 nr. 4617. De wijziging voorziet niet alleen in de invoering van een zogenaamd basisprogramma en plusprogramma, maar heeft eveneens ten gevolge dat gedetineerden in normaal beveiligde gevangenissen in een regime van beperkte gemeenschap worden geplaatst, ook al waren deze inrichtingen voorheen aangewezen als gevangenis met een regime van algehele gemeenschap.

Klager is al voor 1 maart 2014 arbeidsongeschikt verklaard en is, zoals niet is bestreden, na de invoering van het DBT enkele dagen ingesloten geweest tijdens de arbeidsuren.

Ontvankelijkheid

3.2. Voor zover door de directeur is aangevoerd dat klager niet-ontvankelijk in zijn klage had dienen te worden verklaard, aangezien de wijziging van het dagprogramma een voor alle in de inrichting verblijvende gedetineerden geldende regel is, verwijst de beroepscommissie naar hetgeen onder 3.2. tot en met 3.6. is overwogen in de uitspraak van de beroepscommissie van 13 oktober 2014, nr. 14/1188/GA (eindbeslissing). De beroepscommissie heeft in die uitspraak geoordeeld dat voor wat betreft de eerste plaatsing sprake was van een aanzienlijke

beoordelingsruimte en het in de praktijk de directeur was die nadere invulling gaf aan die beoordelingsruimte.

Gelet hierop dient ervan te worden uitgegaan dat ten aanzien van de eerste (initiële) plaatsing van klager in het plusprogramma – als gevolg waarvan het dagprogramma is gewijzigd – sprake is geweest van een beslissing genomen door of namens de directeur jegens klager. De beklagrechtter is dan ook op goede gronden tot het oordeel gekomen dat klager ontvankelijk is in zijn klage.

Inhoudelijke beoordeling

3.3. De eerste plaatsing in het plusprogramma betekende in het onderhavige geval tevens de wijziging van het regime van algehele gemeenschap in dat van beperkte gemeenschap. Vaststaat dat op het moment dat de plaatsing van klager in het plusprogramma plaatsvond de locatie Norgerhaven nog niet was aangewezen als inrichting met een regime van beperkte gemeenschap. Bij bestemmingsaanwijzing van 17 maart 2014 is de gevangenis van de locatie Norgerhaven aangewezen als een gevangenis met een regime van beperkte gemeenschap. Reeds omdat vaststaat dat op het moment dat de plaatsing in het plusprogramma plaatsvond de locatie Norgehaven nog niet was aangewezen als inrichting met een regime van beperkte gemeenschap, acht de beroepscommissie het beklag gegrond en is het beroep van de directeur ongegrond.

3.4. Voor de beroepscommissie is er aanleiding om ook een inhoudelijk oordeel te geven over de wijziging van het regime van algehele naar beperkte gemeenschap. Daarvoor is een aantal redenen:

- op 17 maart 2014 is een

bestemmingswijziging doorgevoerd, waardoor het formele gebrek met betrekking tot de wijziging van de bestemming van de locatie Norgerhaven is weggenomen;

- het door klager aangevoerde bezwaar tegen de invoering van het programma DBT en de daarmee samenhangende regimewijziging geldt onverkort;
- de beklagrechtter heeft zich inhoudelijk een oordeel gevormd over met name de met de invoering van het programma DBT gepaard gaande afschaffing van het regime van algehele gemeenschap in de locatie Norgerhaven;
- juist hiertegen komt de directeur in beroep in deze en in 85 vergelijkbare zaken op.

Centraal in de beoordeling door de beroepscommissie staat de volgende overweging van de beklagrechtter:

“In art. 19 Pbw is bepaald dat de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende straf in beginsel plaats vindt in een inrichting in algehele dan wel beperkte gemeenschap. Op grond van lid 2 bepaalt de Minister ten aanzien van elke inrichting de mate van gemeenschap en op grond van lid 3 de criteria waaraan gedetineerden moeten voldoen om voor plaatsing in de regimes in aanmerking te komen. Nu art. 19 Pbw onverkort geldt, acht de beklagcommissie de afschaffing van het regime van algehele gemeenschap in strijd met de Pbw en het daaraan ten grondslag liggende uitgangspunt dat een gedetineerde zoveel mogelijk in een regime van algehele gemeenschap wordt geplaatst. Weliswaar is de Minister bevoegd om de mate van gemeenschap te bepalen, doch afschaffing van het regime van algehele gemeenschap – zonder wetswijziging – waardoor plaatsing van gedetineerden in het regime van algehele gemeenschap feitelijk

onmogelijk wordt, is naar het oordeel van de beklagcommissie onrechtmatig.”

Ook heeft de beklagrechtter in overweging genomen dat geen gevolg is gegeven aan de uitspraak van de voorzieningenrechtter van de rechtbank Den Haag van 24 juni 2014, nr. C/09/464462 / KG ZA 14-469. Ten aanzien van dit laatste overweegt de beroepscommissie dat voornoemde uitspraak dateert van na het beklag en derhalve ten onrechte in de beoordeling is betrokken.

3.5. Van belang zijn de volgende wettelijke bepalingen:

Artikel 19 van de Pbw luidt:

1. De tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel in een inrichting vindt plaats in algehele dan wel beperkte gemeenschap, tenzij plaatsing in een individueel regime noodzakelijk is.
2. Onze Minister bepaalt ten aanzien van elke inrichting of afdeling de mate van gemeenschap.
3. Onze Minister bepaalt de criteria waaraan gedetineerden moeten voldoen om voor plaatsing in de regimes, bedoeld in het eerste lid, alsmede voor plaatsing in een voor hen persoonlijk dan wel voor de gemeenschappelijke onderbrenging van gedetineerden bestemde verblijfsruimte, in aanmerking te komen.

In de memorie van toelichting op de Pbw is onder 11 “Mate van gemeenschap” het volgende vermeld:

“(…) Het uitgangspunt blijft dat gedetineerden in een regime van algehele of beperkte gemeenschap verblijven. Het streven is erop gericht met name tot vrijheidsstraf veroordeelden die gedurende het verloop van hun detentie

hiervoor geschikt worden bevonden, onder te brengen in een regime van algehele gemeenschap. Het voorontwerp van dit wetsvoorstel riep op dit punt vragen op. Dit uitgangspunt komt overeen met het beginsel van maatschappelijke (re)- integratie dat is opgenomen in artikel 2, tweede lid. Voor onveroordeelden geldt het uitgangspunt dat is verwoord in artikel 11, onder 3 van de European Prison Rules, dat zij zoveel mogelijk gescheiden worden gehouden van veroordeelde gedetineerden. (...)"

In overeenstemming hiermee was in de toelichting op artikel 8 van de Regeling voor de wijziging van 20 februari 2014 (Stcr. 12 september 2000, nr. 176) bepaald: "Uitgangspunt van het beleid is dat een veroordeelde gedetineerde, indien de gedetineerde gelet op zijn persoonlijkheid en gedrag geschikt is om in een gemeenschap te functioneren, in een regime van algehele gemeenschap wordt geplaatst."

Artikel 8 van de Regeling luidt: "In het regime van beperkte gemeenschap worden gedetineerden geplaatst:

- a. die zijn gepromoveerd;
- b. die deelnemen aan het basisprogramma, of
- c. ten aanzien van wie plaatsing in een van de overige regimes niet is geïndiceerd."

De Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie heeft bij de wijziging van de Regeling benadrukt dat het regime van algehele gemeenschap niet volledig wordt afgeschaft maar wel aanzienlijk beperkt (p. 15 van de toelichting op de Regeling): "(...)In de reactie op het advies van de Raad heb ik de Tweede Kamer medegedeeld dat tot het moment van sluiting (zeer) beperkt beveiligde inrichtingen blijven aangewezen als inrichtingen waar een

regime van algehele gemeenschap geldt. In zoverre is artikel 8 van onderhavige Regeling aangepast en niet geschrapt. Op grond van deze aanpassing zal alleen in bovengenoemde inrichtingen een regime van algehele gemeenschap gelden."

(...)Wel wordt thans plaatsing in het beperkte regime het uitgangspunt tenzij plaatsing in een individueel regime is geïndiceerd dan wel de gedetineerde voor plaatsing in een (zeer) beperkt beveiligde inrichting in aanmerking komt. De reden om het toepassingsbereik van de algehele gemeenschap anders vorm te geven is een logisch gevolg van de persoonsgerichte aanpak waarbij binnen afdelingen een per gedetineerde gedifferentieerd programma moet kunnen worden aangeboden. Dit verhoudt zich niet met een regime van algehele gemeenschap waarin gedetineerden afdelingsgewijs een gelijk aanbod ontvangen."

3.6. De beroepscommissie overweegt als volgt. Op grond van het tweede lid van artikel 19 van de Pbw bepaalt de Minister ten aanzien van elke inrichting of afdeling de mate van gemeenschap. In het kader van de invoering van het programma DBT heeft de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie van deze bevoegdheid gebruik gemaakt door alle gevangenen met een normaal beveiligingsniveau aan te wijzen als inrichting met een regime van beperkte gemeenschap, terwijl deze voorheen waren aangewezen als inrichting met een regime van algehele gemeenschap. Nu er echter nog steeds (zeer) beperkt beveiligde inrichtingen zijn aangewezen als inrichtingen waarvoor een regime van algehele gemeenschap geldt, stelt de beroepscommissie vast dat, anders dan de beklagrechtster heeft overwogen, geen sprake is van

afschaffing van het regime van algehele gemeenschap. Wel is naar het oordeel van de beroepscommissie sprake van een aanzienlijke beperking van de toepassing van het regime van algehele gemeenschap. De beroepscommissie merkt daarbij op dat de voorgenomen vervanging van de regimes van algehele en beperkte gemeenschap door het nieuwe "gemeenschapsregime", zoals opgenomen in het wetsvoorstel tot wijziging van de Penitentiaire beginselenwet en het Wetboek van Strafrecht in verband met de herijking van de wijze van tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende sancties en de invoering van elektronische detentie (Eerste Kamer, vergaderjaar 2013–2014, 33 745, A), op 30 september 2014 door de Eerste kamer der Staten-Generaal is verworpen. Dit hield met name verband met de voorgestelde invoering van de elektronische detentie. De vraag die voorligt is of de Staatssecretaris de vrijheid had van zijn bevoegdheid ingevolge artikel 19, tweede lid, van de Pbw gebruik te maken op de wijze waarop hij dit heeft gedaan. De beroepscommissie stelt vast dat de wet geen dwingende voorrangsbepaling kent op grond waarvan de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel in beginsel in een inrichting met een regime van algehele gemeenschap dient plaats te vinden. Het stond de Staatssecretaris derhalve vrij de inrichtingen die voor invoering van het programma DBT waren aangewezen als inrichting met een regime van algehele gemeenschap, aan te wijzen als inrichting met een regime van beperkte gemeenschap. Gelet hierop en nu van afschaffing van het regime van algehele gemeenschap geen sprake is, is naar het oordeel van de beroepscommissie geen sprake van strijd met de wet. Het oordeel van de beklagrechtter als vermeld onder 3.4. kan dan ook niet in stand blijven.

De beroepscommissie merkt evenwel op het van belang te achten dat ook in een regime van beperkte gemeenschap wordt gestreefd naar een maximale bewegingsvrijheid voor gedetineerden. Zij wijst hierbij op het in de memorie van toelichting op de Pbw onder 11 vermelde uitgangspunt, dat het streven erop is gericht veroordeelden die daarvoor geschikt worden geacht in de loop van hun detentie zoveel mogelijk onder te brengen in een regime van algehele gemeenschap. Vanaf de Beginselenwet gevangeniswezen van 1953 was plaatsing in het regime van algehele gemeenschap voor afgestraften het uitgangspunt. Ook wijst zij op het beginsel van minimale beperkingen zoals dat is vastgelegd in artikel 2, vierde lid, van de Pbw. Uit het hierna volgende blijkt dat in de gevangenis van de locatie Norgerhaven aan dit streven inhoud wordt gegeven.

3.7. Op basis van hetgeen door de directeur ter zitting onweersproken is aangevoerd stelt de beroepscommissie vast dat, anders dan de beklagrechtter heeft overwogen, het plusprogramma in de locatie Norgerhaven niet slechts 48 uur per week bedraagt, maar ruim 60 uur, waarvan 48 uur uit activiteiten bestaat. Het programma voldoet daarmee ruimschoots aan de in artikel 3, derde lid, van de Penitentiaire maatregel genoemde norm dat in een regime van beperkte gemeenschap tussen de 18 en 63 uren per week aan activiteiten en bezoek dient te worden geboden. Het aan klager geboden dagprogramma naar aanleiding van de invoering van het beleidsprogramma DBT komt dankzij de door de directeur verrichte inspanningen dan ook feitelijk in grote mate overeen met het daarvoor geldende dagprogramma in het regime van algehele gemeenschap. Klager heeft aangevoerd dat

hij als arbeidsongeschikte als gevolg van de wijziging van het voor hem geldende dagprogramma met ingang van 3 maart 2014 tijdens de voor arbeid bestemde uren is ingesloten. De omstandigheid dat klager als arbeidsongeschikte ten tijde van de invoering van het DBT gedurende een korte periode tijdens de arbeidsuren is ingesloten, acht de beroepscommissie, mede gelet op het feit dat deze situatie snel is teruggedraaid, niet zodanig onredelijk of onbillijk dat daaraan consequenties dienen te worden verbonden.

3.8. Reeds gelet op hetgeen onder 3.3. is overwogen is de beroepscommissie van oordeel dat het beroep van de directeur ongegrond is. De uitspraak van de beklagrechtster zal worden bevestigd met wijziging van de gronden. Nu van een reële achteruitgang ten aanzien van het klager aangeboden dagprogramma niet is gebleken, kan de beroepscommissie zich verenigen met de hoogte van de toegekende tegemoetkoming. Het beroep van klager zal dan ook ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

14/3689/GB

Datum uitspraak:

14 januari 2015

Beroepscommissie:

Zuijlen, mr.dr. R.W.

Moerings, prof.dr.mr. L.M.

Rutten, mr. M.A.G.

Maes, mr. H.M.J.D. (secre.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing
gevangenis

Artikelen:

Pbw art. 17

Samenvatting:

Selectiefunctienaris heeft bij zijn beslissing te veel gewicht toegekend aan het advies van het OM en te weinig aan het vonnis in eerste aanleg. Gelet daarop en op de positieve adviezen van directeur en reclassering is de beslissing om klager in een normaal beveiligde inrichting te plaatsen onredelijk en onbillijk. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

4.1. De gevangenis van de locatie Ooyerhoek Zutphen is een gevangenis voor mannen met een regime van beperkte gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau.

4.2. Klager, die ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing in eerste aanleg was veroordeeld, kan in een gevangenis met een regime van beperkte gemeenschap worden geplaatst.

4.3. Ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing was klager in eerste aanleg veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar en zes maanden. Tegen dat vonnis is door klager en het OM hoger beroep ingesteld. Op 16 december 2014 heeft het gerechtshof uitspraak gedaan in die zaak en klager tot eenzelfde gevangenisstraf veroordeeld. Deze uitspraak is inmiddels onherroepelijk. Vast kan worden gesteld dat het OM negatief heeft geadviseerd op het verlenen van vrijheden, zoals plaatsing in een minder beveiligde inrichting en/of het verlenen van verlof omdat (ook) het OM in hoger beroep is gegaan van het vonnis in eerste aanleg en verwachtte dat in hoger beroep

een aanmerkelijk hogere straf zou worden opgelegd.

Tenslotte komt uit de reclasseringsrapportage naar voren dat geen inschatting kan worden gemaakt van het recidivegevaar.

Aan het advies van het OM had de selectiefunctionaris geen doorslaggevende betekenis mogen geven. Dit advies was immers slechts gebaseerd op een verwachting van het OM dat uitging van de eis die was gesteld in eerste aanleg. De selectiefunctionaris had in dit geval meer waarde moeten hechten aan het vonnis in eerste aanleg, welk vonnis ten tijde van de bestreden beslissing een feitelijk gegeven was. Gelet daarop en gelet op de omstandigheid dat zowel de inrichtingsdirecteur als de reclassering positief hebben geadviseerd ten aanzien van eventuele detentiefasering moet worden geoordeeld dat de op de onder 3.2 genoemde gronden gebaseerde beslissing van de selectiefunctionaris, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, als onredelijk of onbillijk moet worden aangemerkt. Het beroep zal daarom gegrond worden verklaard en de bestreden beslissing zal worden vernietigd. De selectiefunctionaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak binnen een termijn van twee weken na ontvangst daarvan.

De beroepscommissie zal in een afzonderlijke beslissing bepalen of enige tegemoetkoming aan klager geboden is.

Zaaknummer:

14/3440/GB

Datum uitspraak:

9 januari 2015

Beroepscommissie:

Zuijlen, mr.dr. R.W.

Moerings, prof.dr.mr. L.M.

Rutten, mr. M.A.G.

Spierings, I.C.E. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing
gevangenis

Artikelen:

Pbw art. 17

Samenvatting:

Eerste plaatsing gevangenis geen b.b.i. Onduidelijk waarom reclasseringsadvies ontbreekt. Dit mag niet aan klager worden tegengeworpen. Beroep gegrond en opdracht nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

4.1. De gevangenis van de p.i. Krimpen aan den IJssel is een inrichting voor mannen met een regime van beperkte gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau.

4.2. Op 10 september 2013 is de Regeling (Stcrt. nr. 25079) gewijzigd waardoor de verplichting is vervallen om zelfmelders bij een eerste plaatsing in een b.b.i. te plaatsen. Vanaf 1 maart 2014 worden zelfmelders in het plusprogramma van een inrichting met een normaal beveiligingsniveau geplaatst. De voorwaarden om in aanmerking te komen voor detentiefasering gelden ook voor zelfmelders (Stcrt. nr. 4617).

4.3. Uit het selectieadvies van de locatie Zoetermeer van 7 augustus 2014 blijkt dat klager, die de status van zelfmelder heeft, zich op 23 juli 2014 heeft gemeld op een politiebureau te Rotterdam, waarna hij is geplaatst in het h.v.b. van de locatie Zoetermeer. Dit is derhalve na 1 maart

2014, waardoor klager moet worden geplaatst in een inrichting met een normaal beveiligingsniveau.

4.4. Bij Regeling van de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (de Staatssecretaris) van 21 maart 2011, nr. 5691524/11/DJI (Stcrt. 7 april 2011, nr. 6043) is de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting gewijzigd in verband met de adviesrol van de reclassering. Aan artikel 19 van die Regeling is een achtste lid toegevoegd. In de toelichting op deze wijziging heeft de Staatssecretaris onder meer het volgende overwogen. 'Wanneer geen reclasseringsadvies voorhanden is, zal regimegebonden verlop worden geweigerd. Het achtste lid van artikel 19 van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting schrijft voor dat het reclasseringsadvies een noodzakelijke voorwaarde voor regimegebonden verlop is. Het zesde lid van artikel 19 van voornoemde Regeling maakt de weigering van het verlop mogelijk wanneer het advies ontbreekt.' De selectiefunctionaris stelt in de bestreden beslissing dat klager nog niet in aanmerking komt voor detentiefasering nu het reclasseringsadvies ontbreekt, waardoor er geen juiste inschatting kan worden gemaakt ten aanzien van klagers recidiverisico en het nakomen van de voorwaarden. Uit de overgelegde stukken blijkt echter niet waarom het reclasseringsadvies ontbreekt. De beroepscommissie heeft in een uitspraak van 4 juli 2012 met kenmerk 12/1159/GB geoordeeld dat de enkele omstandigheid dat er nog geen (nieuw) advies van de reclassering is opgesteld, niet aan klager kan worden tegengeworpen. Hierdoor is de beroepscommissie van oordeel dat de beslissing van de selectiefunctionaris onvoldoende feitelijk is onderbouwd en dan ook als onredelijk of onbillijk moet worden

aangemerkt. De selectiefunctionaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak binnen een termijn van twee weken na ontvangst daarvan. De beroepscommissie acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

14/3645/GM

Datum uitspraak:

15 december 2014

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de Ruissen, C.J.
Schoenmaeckers, dr. J.H.A.M.C.
Lispet, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging medicatieverstrekking;
Medische verzorging behandeling;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Er is onvoldoende gereageerd op klagers pijnklachten en er is geen recept voorgeschreven voor pijnstilling. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 125,=.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie stelt vast dat, zoals ook uit het verslag van bemiddeling en de stukken naar voren komt, dat onvoldoende is nagevraagd van wie klager de pijnmedicatie voorgeschreven had gekregen en hoe het met klagers pijnklachten was nadat bleek dat de huisarts van buiten hier geen informatie over had. Er is onvoldoende

gereageerd op klagers pijnklachten en er is geen recept voorgeschreven voor pijnstilling. De beroepscommissie is het voorgaande in samenhang en onderling verband bezien van oordeel dat het handelen van de inrichtingsarts moet worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard.

Klager zal de na te noemen tegemoetkoming worden toegekend.

Zaaknummer:

14/2820/GM

Datum uitspraak:

11 december 2014

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de Ruissen, C.J.
Schoenmaeckers, dr. J.H.A.M.C.
Lispet, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging medicatieverstrekking

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Inrichtingsarts is verantwoordelijk voor op de patiënt toegesneden medicatieverstrekking, maar heeft zijn medisch gezag en expertise in klagers geval onvoldoende ingezet gezien zijn enkele verweer dat directeur beslist over medicatie op cel. Beroep gegrond, geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie merkt op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting het

volgende op.

De werking van de medicatie in combinatie met de aard van de aandoening waarvoor het is voorgeschreven maakt dat op de patiënt toegesneden medicatieverstrekking is aangewezen. De inrichtingsarts heeft daarin een eigen verantwoordelijkheid en had de directeur van de inrichting daarom moeten adviseren klager in de avond bij de insluiting de medicatie, het betreft eenmalig één tablet, voor de volgende ochtend te verstrekken, zodat klager het kan innemen op het moment dat het voor hem, bijvoorbeeld als hij al vroeg ontwaakt, het beste is. Nu niet is gesteld of gebleken dat de inrichtingsarts deze verstrekking niet noodzakelijk achtte en de inrichtingsarts zich enkel verweert met de stelling dat het een directiebesluit is en ook elders nergens blijkt dat hij zich daartegen verzet heeft ten gunste van klager, moet de conclusie zijn dat hij zijn medisch gezag en expertise onvoldoende heeft ingezet om een goed compromis te bereiken voor klager. Nu de inrichtingsarts in die zin zijn verantwoordelijkheid richting de directeur en daarmee naar klager niet heeft genomen, moet het handelen van de inrichtingsarts in dit geval worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard.

Er zijn geen termen klager een tegemoetkoming toe te kennen.

Zaaknummer:

14/3211/GM

Datum uitspraak:

11 december 2014

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de

Ruissen, C.J.
Schoenmaeckers, dr. J.H.A.M.C.
Lispet, mr. I. (secre.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pm art 28

Samenvatting:

Inrichtingsarts dient als gedetineerde in vorige inrichting arbeidsongeschikt is verklaard na te gaan wat de reden is geweest en, als hij geen reden ziet voor arbeidsongeschiktheid, gemotiveerd aan te geven dat en waarom er van het eerdere medisch oordeel wordt afgeweken. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 50,=.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie overweegt dat op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting vaststaat dat klager in ieder geval in de vorige inrichting van verblijf arbeidsongeschikt is verklaard. De beroepscommissie is van oordeel dat het van zorgvuldige besluitvorming getuigt, indien de inrichtingsarts zich er in dat geval van vergewist wat in de voorgaande inrichting de reden is geweest klager arbeidsongeschikt te verklaren. Voorts dient de arts, indien hij geen reden ziet een verklaring omtrent arbeidsongeschiktheid af te geven, op basis van onderzoek bij klager gemotiveerd aan te geven dat maar vooral waarom er thans van het medisch oordeel van de arts van de vorige inrichting wordt afgeweken. In het onderhavige geval is niet gebleken dat er een onderzoek bij klager heeft plaatsgehad, terwijl klaarblijkelijk wel aanleiding werd gezien klager meer pijnmedicatie voor te schrijven. Uiteindelijk is klager, maar daar

is enige tijd over heen gegaan, alsnog arbeidsongeschikt verklaard. De beroepscommissie is het voorgaande in samenhang en onderling verband bezien van oordeel dat het handelen van de inrichtingsarts moet worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard. Klager zal de na te noemen tegemoetkoming worden toegekend.

Zaaknummer:

14/4515/GV

Datum uitspraak:

13 januari 2015

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Koster, mr. M.L. (secre.)

Trefwoorden:

Verlof algemeen; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 5, tweede lid, art. 14

Samenvatting:

Een beslissing dient zorgvuldig te worden voorbereid. Wijziging van een genomen beslissing is mogelijk als zich een incident heeft voorgedaan. Daar is geen sprake van. Beslissing tot stellen van voorwaarden aan verlof aan vooravond van dat verlof dan ook onredelijk/onbillijk. Tegemoetkoming € 10,=.

Rechtsoverwegingen:

Klager is in eerste aanleg veroordeeld tot een gevangenisstraf van dertig maanden

met aftrek, wegens het opzettelijk handelen in strijd met de artikelen 310, 317, eerste lid, en 282, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht. Tegen dit vonnis is hoger beroep ingesteld. Aansluitend dient hij 42 dagen vervangende hechtenis op grond van de Wet Terwee te ondergaan. De fictieve einddatum van klagers detentie is thans gesteld op 27 maart 2015.

Bij beslissing van 25 november 2014 is klagers verzoek om algemeen verlof toegewezen. Bij beslissing van 4 december 2014 zijn aanvullende voorwaarden aan het verlof gesteld. Klager mag geen contact hebben dan wel opnemen met de slachtoffers, hij mag zich niet begeven in Amsterdam West en Hoofddorp en hij dient tussen 23.00 uur en 07.00 uur op het verlofadres te verblijven. Voorts zal klager worden gecontroleerd middels GPS. Klager heeft beroep ingesteld, omdat hij het niet eens is met de beslissing tot het verbinden van (aanvullende) voorwaarden aan het verlof.

De beroepscommissie is van oordeel dat een beslissing zorgvuldig dient te worden voorbereid. Relevante adviezen dienen derhalve tijdig te worden opgevraagd. Wijziging van een genomen beslissing is mogelijk indien zich een incident heeft voorgedaan. Daarvan is in dit geval geen sprake. De beroepscommissie is dan ook van oordeel dat het wijzigen van de beslissing door het stellen van (aanvullende) voorwaarden aan het verlof onbehoorlijk is. Te meer nu deze voorwaarden de dag/avond voor het verlof zou plaatsvinden pas zijn gesteld. De beslissing tot het stellen van aanvullende voorwaarden aan het verlof dient dan ook als onredelijk en onbillijk te worden aangemerkt. De beroepscommissie heeft hierbij de gang van zaken tijdens het

verlof buiten beschouwing gelaten. Gelet op het voorgaande zal het beroep gegrond worden verklaard en zal de bestreden beslissing, voor zover daarbij aanvullende voorwaarden zijn gesteld, worden vernietigd. De beroepscommissie ziet aanleiding voor toekenning van een tegemoetkoming aan klager van € 10,=.

Zaaknummer:

14/4028/GV

Datum uitspraak:

7 januari 2015

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof algemeen

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 14 e.v.

Samenvatting:

Staatssecretaris had, gelet op de onzekerheid ten aanzien van de uitslag van het hoger beroep, meer gewicht moeten toekennen aan de veroordeling in eerste aanleg en de positieve adviezen van de inrichting en de politie. Gelet daarop is de beslissing genomen op een grond die deze niet kan dragen. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

Klager is in eerste aanleg veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar en zes maanden in verband met – kortweg

– gekwalificeerde diefstal met geweld. Op 16 december 2014 is in hoger beroep een gevangenisstraf van gelijke duur opgelegd. Die uitspraak is thans onherroepelijk. De wettelijk vroegst mogelijke v.i.-datum valt op of omstreeks 22 mei 2015.

Het beroep richt zich tegen de afwijzing van klagers eerste verlofaanvraag. Hij kan in totaal drie verlofaanvragen indienen.

Uit de bestreden beslissing komt naar voren dat deze is afgewezen omdat het hoger beroep in klagers strafzaak (toen) nog niet was behandeld, de verwachting was dat dit nog tijdens klagers detentie zou worden behandeld en dat mogelijk, daarbij gelet op de eis in eerste aanleg, een fors hogere straf alsmede een maatregel van TBS met dwangverpleging zou kunnen worden opgelegd. Die verwachting blijkt, achteraf oordelend, niet te zijn waargemaakt. Naar het oordeel van de beroepscommissie had de Staatssecretaris, juist gelet op de onzekerheid die bestond ten aanzien van de uitkomst van het hoger beroep, meer gewicht moeten toekennen aan de veroordeling in eerste aanleg en de positieve adviezen van de inrichting, waaronder het positieve advies van de coördinator Terugdringen Recidive mede wordt verstaan, en de politie. Daarnaast zou het verloop van dat verlof een indicatie kunnen geven voor een eventuele detentiefasering.

Gelet daarop, een en ander in onderling verband en samenhang bezien, moet worden geoordeeld dat de bestreden beslissing van de Staatssecretaris is genomen op een grond die deze niet kan dragen. Het beroep zal daarom gegrond worden verklaard en aan de Staatssecretaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen binnen veertien dagen na ontvangst van deze uitspraak.

Nu de bestreden beslissing nog ongedaan gemaakt kan worden acht de beroepscommissie geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

14/2532/TA

Datum uitspraak:

12 januari 2015

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Bos, drs. W.A.Th.
Maanicus, mr. R.M.
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Trefwoorden:

Dwangmedicatie; Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt artikel 16b, onder a

Samenvatting:

Klager geen belang meer bij beroep nu a-dwangbehandeling niet is gestart en inrichting voor onbepaalde tijd afziet van toepassing. Indien a-dwangbehandeling op later moment noodzakelijk blijkt, moet inrichting nieuwe beslissing te nemen. Klager niet-ontvankelijk in beroep. I

Rechtsoverwegingen:

Bij uitspraak van 24 juli 2014 (kenmerk 14/2531/STA) heeft de schorsingsvoorzitter de tenuitvoerlegging – die op dat moment nog niet was aangevangen – van de bestreden beslissing geschorst. Op 6 november 2014 heeft de juridisch medewerker van de inrichting bericht dat de somatische behandeling van klager voortgaat op de a-dwangbehandeling en dat eerst

met het toepassen van a-dwangbehandeling zal worden gestart als klager somatisch voldoende stabiel is.

Nu de a-dwangbehandeling niet is gestart en de inrichting voor onbepaalde tijd afziet van daadwerkelijke toepassing van de a-dwangbehandeling, is de beroepscommissie van oordeel dat klager geen belang (meer) heeft bij zijn beroep. Zij zal klager om die reden niet-ontvankelijk in zijn beroep verklaren.

Overigens overweegt de beroepscommissie het volgende. Gevolg van het hiervoor overwogene is dat het hoofd van de inrichting niet meer op grond van zijn beslissing van 21 juli 2014 tot daadwerkelijke toepassing van a-dwangbehandeling ten aanzien van klager kan overgaan. Indien het hoofd van de inrichting op een later moment – na stabilisatie van klagers somatische toestand – toepassing van a-dwangbehandeling alsnog noodzakelijk acht, dient hij hiertoe een nieuwe beslissing, gebaseerd op actuele verklaringen van de behandelend en een onafhankelijk psychiater, te nemen.

Zaaknummer:

14/3466/TA

Datum uitspraak:

12 januari 2015

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Aarts, mr. Chr.M.
Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Kokee, R. mr. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC De Pompestichting te Vught

Trefwoorden:

Bewegingsvrijheid afzondering en separatie;
Activiteiten

Artikelen:

Bvt art. 34 lid 1 en art. 43 lid 3

Samenvatting:

Als gedurende afzondering voldoende tijd beschikbaar is om te luchten, hoeft geen programma te worden geboden waarin luchten expliciet is opgenomen. Afzondering vanwege klagers gedrag ter voorkoming van escalatie niet onredelijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Ter zitting van de beroepscommissie heeft klager medegedeeld dat het beroep niet langer is gericht tegen beklagonderdeel c. Dit onderdeel zal derhalve verder buiten beschouwing blijven.

a.

Op grond van artikel 34, eerste lid in verbinding met artikel 32, eerste lid, van de Bvt is het hoofd van de inrichting bevoegd een verpleegde af te zonderen indien dit noodzakelijk is gelet op – onder meer – de handhaving van de orde of veiligheid in de inrichting. Klager is op 26 mei 2014 afgezonderd omdat hij volgens het hoofd van de inrichting een conflict had met enkele medebewoners op zijn verblijfsafdeling. Op 25 mei 2014 stond klager neus aan neus tegenover een medeverpleegde. Volgens het hoofd van de inrichting liepen de spanningen al maanden op. Het hoofd van de inrichting wilde met de afzondering voorkomen dat het conflict zou escaleren. De beroepscommissie acht het bij afweging van

alle in aanmerking komende belangen niet onredelijk of onbillijk dat klager vanwege zijn (agressieve) gedrag met voornoemd doel werd afgezonderd, terwijl die maatregel evenmin disproportioneel kan worden genoemd. Daarbij kan in het midden blijven welke rol de medeverpleegden hebben gespeeld en welke maatregelen al dan niet aan hen zijn opgelegd. Het beroep zal wat betreft dit onderdeel dan ook ongegrond worden verklaard.

b.

Op grond van artikel 43, derde lid, van de Bvt heeft de verpleegde recht op verblijf in de buitenlucht gedurende tenminste een uur per dag. Blijkens het door het hoofd van de inrichting overgelegde overzicht is klager tijdens zijn afzondering viermaal een half uur per dag uitgesloten. Aan de verpleegde die zich in afzondering bevindt en voor wie voldoende tijd beschikbaar is om te luchten - waarvan sprake is in het onderhavige geval -, hoeft naar het oordeel van de beroepscommissie geen programma te worden geboden waarin dit luchten expliciet is opgenomen. De beroepscommissie stelt vast dat klager de gelegenheid moet hebben gehad een uur per dag te luchten, nu de deur naar de patio openstond en er geen enkele aanwijzing is dat hij op enigerlei wijze is belemmerd hiervan gebruik te maken. Het beroep zal ook wat betreft dit onderdeel ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

14/3467/TA en 14/3910/TA

Datum uitspraak:

12 januari 2015

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van

Raes, dr. B.C.M.

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.

Kokee, R. mr. (secre.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC Dr. S. van Mesdag te Groningen

Trefwoorden:

Activiteiten; Bewegingsvrijheid
afdelingsarrest

Artikelen:

Bvt art. 33, 43 lid 3

Samenvatting:

Geen steun in het recht voor stelling dat verrichten van arbeid in buitenlucht in het algemeen niet als luchten kan worden aangemerkt. Beroep in zoverre ongegrond. Vermeende gevaar van klager werd door personeel niet zo klemmend ervaren. Beroep tegen afdelingsarrest gegrond. Tegemoetkoming
€ 60,=.

Rechtsoverwegingen:

a.

Op grond van artikel 33 in verbinding met artikel 32, eerste lid, van de Bvt kan het hoofd van de inrichting de bewegingsvrijheid van een verpleegde voor een periode van ten hoogste vier weken beperken tot de afdeling, indien dit noodzakelijk is met het oog op – onder meer – de handhaving van de orde en veiligheid in de inrichting.

De beroepscommissie is, anders dan de beklagcommissie en het hoofd van de inrichting, van oordeel dat het klaagschrift van klager van 13 januari 2014 zo moet worden begrepen, dat dit zich mede uitstrekt tot de grond die tot de oplegging van het afdelingsarrest aanleiding heeft gegeven.

Uit de stukken komt naar voren dat vanaf eind december 2013 spanningen bij klager ontstonden naar aanleiding van het feit dat een medewerkster van de boerderij, waar klager arbeid verrichte, haar werkzaamheden aldaar zou beëindigen. Het toestandsbeeld was volgens het hoofd van de inrichting zorgelijk en gevreesd werd dat dit zou leiden tot een uitbarsting van zeer agressief, seksueel acting-out gedrag, waarbij de dichtstbijzijnde, onbekende vrouw tot slachtoffer zou worden gekozen. Nu in de toelichting door het hoofd van de inrichting met nadruk is gewezen op dit gevaar, is onduidelijk waarom niet eerder dan 9 januari 2014 hierop is geanticipeerd. Voorts is onopgehelderd gebleven waarom niet met minder ingrijpende (toezichts) maatregelen kon worden volstaan. Bovendien moet uit het feit dat klager – zij het door een misverstand van de zijde van de inrichting – toch in contact is geweest, kennelijk zonder enige problemen, met een andere vrouwelijke medewerker op de boerderij, worden geconcludeerd dat het vermeende gevaar dat van klager uitging, door de inrichtingsmedewerkers zelf niet zo klemmend werd ervaren. Nu de inrichting niet ter zitting van de beroepscommissie is verschenen om de vragen van de beroepscommissie hieromtrent te beantwoorden, moet de beslissing tot oplegging van het afdelingsarrest bij afweging van alle in aanmerking komende belangen als onredelijk en onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard, de uitspraak van de beklagcommissie zal in zoverre worden vernietigd en het beklag zal alsnog gegrond worden verklaard. De beroepscommissie acht termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming aan klager. Het hoofd van de inrichting is in de gelegenheid gesteld zijn standpunt hieromtrent te

bepalen. De beroepscommissie stelt de tegemoetkoming vast op € 60,=.

b.

Op grond van artikel 43, derde lid, van de Bvt heeft de verpleegde recht op verblijf in de buitenlucht gedurende tenminste een uur per dag. Onbestreden is dat klager gedurende de tenuitvoerlegging van het afdelingsarrest werkzaam is geweest op de boerderij, waarvan de werkzaamheden voornamelijk in de buitenlucht plaatsvinden. Uit de stukken en de ter zitting van de beroepscommissie gegeven toelichting is niet kunnen blijken dat ten aanzien van het luchten door het opgelegde afdelingsarrest beperkingen zijn opgelegd. Klager heeft niet betwist dat hij elke dag een uur of langer in de buitenlucht verkeerde. De beroepscommissie acht dan ook aannemelijk dat klager ook gedurende het afdelingsarrest ten minste een uur per dag in de buitenlucht heeft verbleven. De stelling van klager dat het luchten louter recreatief van aard mag zijn, zodat het verrichten van arbeid in de buitenlucht in het algemeen niet als luchten in de zin van artikel 43 van de Bvt kan worden beschouwd, vindt geen steun in het recht. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

14/3812/TA

Datum uitspraak:

5 januari 2015

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.

Maanicus, mr. R.M.

Wouda, drs. J.E.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC De Rooyse Wissel te Venray

Trefwoorden:

Zorgplicht niet betrachten; Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 42, 56, 57

Samenvatting:

Voldoende aannemelijk dat inrichting lunchpakket voor klager heeft verstrekt aan DV&O. Niet geven van lunchpakket door medewerkers DV&O betreft bejegeningsskwestie, geen sprake van voor beklag vatbare beslissing van hoofd inrichting. Beroep hoofd inrichting gegrond, beklag ongegrond v.w.b. verstrekken lunchpakket door hoofd inrichting. Klager niet-ontvankelijk v.w.b. handelen door DV&O.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie acht het voldoende aannemelijk geworden dat de inrichting ten behoeve van klager een lunchpakket heeft verstrekt aan DV&O en is van oordeel dat zij hiermee haar zorgplicht jegens klager ingevolge artikel 42 van de Bvt heeft betracht.

Het niet verstrekken van het lunchpakket door de medewerkers van DV&O aan klager beschouwt de beroepscommissie als een bejegeningsskwestie. De bejegening door de medewerkers van DV&O is geen door of namens de directeur jegens klager genomen beslissing waartegen op grond van artikel 56 en 57 van de Bvt beklag open staat.

De beroepscommissie zal gelet op het bovenstaande het beroep van het hoofd

van de inrichting gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagcommissie in zoverre vernietigen en het beklag voor wat betreft het niet verstrekken van een lunchpakket door het hoofd van de inrichting ongegrond verklaren en voor wat betreft het handelen van DV&O klager niet-ontvankelijk in het beklag verklaren.

Zaaknummer:

14/3500/TA

Datum uitspraak:

18 december 2014

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Daniel MPM, drs. M.R.
Wouda, drs. J.E.
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC Van der Hoeven
Kliniek te Utrecht

Trefwoorden:

Urineonderzoek

Artikelen:

Bvt art. 24

Samenvatting:

'Randomizer' selecteert steekproefsgewijs verpleegden voor urinecontroles. Klager soms meermalen per week opgeroepen en soms weken achtereen niet. Indien disproportionaliteit dreigt, 'correctie' mogelijk. Niet in strijd met wet en uitkomsten in klagers geval niet onredelijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Ten aanzien van het beklag als vermeld

onder a. overweegt de beroepscommissie het volgende. De beroepscommissie neemt als vaststaand aan dat urinecontroles in de Van der Hoeven Kliniek steekproefsgewijs worden afgenomen. Verpleegden worden opgeroepen voor een urinecontrole nadat zij door een 'randomizer' – een computersysteem om verpleegden steekproefsgewijs te selecteren – zijn uitgekozen. Hoe vaak een verpleegde wordt onderworpen aan een urinecontrole wordt niet alleen door toeval bepaald, maar is mede afhankelijk van het 'cijfer' – waarbij 40 hoog is en 5 laag – dat door de inrichting aan de verpleegde is toegekend.

Vast staat dat klager in het verleden in de inrichting softdrugs heeft gebruikt. Om die reden heeft de inrichting klager relatief hoog ingeschaald, met het cijfer 30 (inmiddels 20). Uit het door de inrichting overgelegde overzicht komt naar voren enerzijds dat klager soms meermalen per week is opgeroepen voor een urinecontrole en anderzijds dat klager soms verscheidene weken achtereen niet is opgeroepen voor een urinecontrole. De inrichting heeft voorts toegelicht dat bij klager minder urinecontroles zijn afgenomen dan past bij de aan hem toegekende cijfers. Gelet op het vorenstaande en in aanmerking genomen de mededeling van de inrichting dat – eventueel op aangeven van de verpleegde – een 'correctie' kan plaatsvinden indien de uitkomsten van het 'ad random'-systeem disproportioneel dreigen te geraken, is de beroepscommissie van oordeel dat niet sprake is van strijd met de wet (meer in het bijzonder artikel 24 van de Bvt) en dat de uitkomsten van het systeem in klagers geval niet als onredelijk of onbillijk dan wel als disproportioneel zijn aan te merken. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de

beklagcommissie zal met aanvulling van de gronden worden bevestigd.

Ten overvloede overweegt de beroepscommissie dat zij ervan uitgaat dat de inrichting klagers cijfer (inmiddels 20) nog verder zal afschalen als hij ook in de komende periode negatief blijft scoren bij urinecontroles. Voorts wijst zij klager erop dat hij, indien hij in korte tijd meermalen wordt opgeroepen, aan de groepsleiding kan vragen of een urinecontrole kan worden overgeslagen.

Ten aanzien van het beklag als vermeld onder b. overweegt de beroepscommissie dat hetgeen in beroep is aangevoerd niet tot een andere beslissing kan leiden dan die van de beklagcommissie. In aanvulling op die beslissing overweegt de beroepscommissie dat zij bij uitspraak van 24 november 2014 (met kenmerk 14/2389/TA) op een gelijkkluidende klacht van klager heeft beslist. Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

14/2819/TA

Datum uitspraak:

12 december 2014

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Daniel MPM, drs. M.R.
Wouda, drs. J.E.
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtter bij FPC De Kijvelanden te Poortugaal

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel; Geld of

rekening-courant

Artikelen:

Bvt art. 56

Samenvatting:

Klager heeft brief van CVZ over niet verzekerd zijn niet ontvangen, maar weigering inrichting om de aan klager door CVZ opgelegde geldboete te betalen is niet vatbaar voor beklag. Beroep tegen niet-ontvankelijkverklaring in beklag is daarom ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie neemt als vaststaand feit aan dat klager de brief van het CVZ van 11 juni 2013, met daarin de mededeling dat hij onverzekerd was, niet heeft ontvangen. Dit kan evenwel niet leiden tot een andere beslissing dan die van beklagrechter. Klagers klacht is namelijk niet gericht tegen een beslissing van het hoofd van de inrichting als bedoeld in artikel 56 of 57 van de Bvt. Daarom is hij niet-ontvankelijk in zijn beklag. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagrechter zal worden bevestigd.

Ten overvloede merkt de beroepscommissie het volgende op. In het namens klager door de maatschappelijk werker tegen de boete opgestelde bezwaarschrift is als grond voor het bezwaar klagers ontoerekeningsvatbaarheid aangevoerd, in plaats van de grond dat de brief van het CVZ van 11 juni 2013 niet door de inrichting en klager is ontvangen. Daarmee werd – naar moet worden aangenomen – een doeltreffende grond tegen de boeteoplegging gemist. Hiertegenover staat dat klager de zaak op zijn beloop heeft gelaten door niet in contact te treden met zijn advocaat zodat geen gebruik van de beroepsmogelijkheid is

gemaakt.

Zaaknummer:

14/1783/TA

Datum uitspraak:

10 december 2014

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Bos, drs. W.A.Th.
Korvinus, mr. C.F.
Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechter bij FPC Van der Hoeven Kliniek te Utrecht

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 56; EVRM art. 8

Samenvatting:

In ochtendbulletin vermelden van verdenking van klagers betrokkenheid bij handel in porno vormt een niet te rechtvaardigen inbreuk op klagers privacy. Argument inrichting m.b.t. behandelklimaat niet onderbouwd en ontbeert wettige grond. Beroep en beklag gegrond, tegemoetkoming € 25,=.

Rechtsoverwegingen:

Klager stelt dat zijn recht op privacy is geschonden door vermeldingen over hem in het ochtendbulletin. De beklagrechter heeft geoordeeld dat klager niet heeft aangegeven om welke specifieke mededelingen het gaat, zodat niet te toetsen is of daarmee zijn privacy wordt geschonden. De beklagrechter heeft klager niet-ontvankelijk verklaard in

zijn beklag.

Namens klager is verzocht om toezending van de informatiebulletins in de periode van 5 april tot en met 15 september 2014. Klager heeft op 8 april 2014 beklag ingesteld tegen de schending van zijn privacy omdat zijn naam wordt genoemd in de ochtend/middagbulletins van de inrichting. Het beklag ziet op de bulletins tot en met 8 april 2014. Bij e-mail van 1 oktober 2014 heeft de secretaris van de beroepscommissie de inrichting gevraagd om toezending van de ochtend/middagbulletins in de periode van 5 april tot en met 8 april 2014 en op 16 oktober 2014 zijn de ochtendbulletins van 7 en 8 april 2014 bij de RSJ ontvangen. In het weekend worden geen ochtendbulletins gemaakt.

Klager heeft aangevoerd dat zijn recht op privacy is geschonden doordat in de ochtendbulletins van begin april 2014 wordt vermeld dat hij betrokken zou zijn bij de handel in drugs. Klager kan derhalve worden ontvangen in zijn beklag.

In het ochtendbulletin van 7 april 2014 wordt vermeld dat klagers urinecontrole van 2 april 2014 verdund was en dat klager naar de herstellkamer is gebracht. Voorts wordt vermeld dat een patiënt heeft verteld van een andere patiënt gehoord te hebben dat hij porno gekregen zou hebben van klager in ruil voor sigaretten. Bij een kamercontrole wordt bij klager niets gevonden. Klager is ingesloten op zijn kamer.

In het ochtendbulletin van 8 april 2014 wordt vermeld dat een patiënt gisteravond het verhaal omtrent de handel in porno tussen twee medepatiënten en klager heeft bevestigd. Voorts wordt vermeld dat klager op maandag (7 april 2014) is afgezonderd. Klager is in beide ochtendbulletins met naam

en toenaam vermeld.

Door het hoofd van de inrichting is niet bestreden dat deze ochtendbulletins zijn verspreid onder medeverpleegden en de beroepscommissie is van oordeel dat deze verspreiding een inbreuk vormt op klagers privacy, te meer daar klagers betrokkenheid bij handel in porno slechts verdenkingen betreft.

De beroepscommissie is van oordeel dat het door de inrichting gegeven argument dat betrekking heeft op het behandelklimaat in de inrichting niet nader is onderbouwd en de inbreuk op klagers privacy niet kan rechtvaardigen. Een wettige grond hiervoor ontbreekt. De beroepscommissie sluit niet uit dat het verspreiden van dergelijke gegevens onder medeverpleegden zelfs een negatief effect zou kunnen hebben op de orde en de veiligheid in de inrichting. Het beroep zal gegrond worden verklaard, de beslissing van de beklagrechtter zal worden vernietigd en het beklag zal gegrond worden verklaard. De beroepscommissie acht ter zake een tegemoetkoming van € 25,= op zijn plaats.

Zaaknummer:

14/1348/TA

Datum uitspraak:

27 november 2014

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.

Korvinus, mr. C.F.

Wouda, drs. J.E.

Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtter bij de Pompestichting te Nijmegen

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel; Arbeid en werkzaamheden; Geld of rekening-courant

Artikelen:

Bvt art. 46; Regeling beloningssysteem verpleegden

Samenvatting:

Beklag over twee onderdelen nieuw beloningssysteem. Klager heeft geen belang bij klacht over regel omtrent beloning bij ziekte, nu niet is gebleken dat hij ziek is geweest. Regel dat bij geplande uitval arbeid geen loon wordt uitbetaald is niet in strijd met hogere regelgeving. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De raadvrouw heeft de beroepscommissie verzocht de inlichtingen van de inrichting van 18 september 2014 buiten beschouwing te laten, omdat deze niet binnen de gestelde termijn zijn verstrekt. De beroepscommissie wijst dit verzoek af, nu de door haar gestelde termijn van twee weken voor het verstrekken van nadere inlichtingen geen fatale termijn betreft.

Het beklag heeft betrekking op twee onderdelen van het op 1 maart 2014 in werking getreden beloningssysteem (opgenomen in hoofdstuk 18 van de huisregels van de Pompestichting). De wijziging van het beloningsbeleid is geen beslissing van het hoofd van de inrichting waartegen op grond van artikel 56 van de Bvt beklag open staat. Het betreft een algemene voor alle in de inrichting verblijvende verpleegden geldende regel en daartegen staat in beginsel geen beklag open. Dit uitgangspunt lijdt slechts uitzondering, indien die algemene regel in strijd is met hogere wet- en/of regelgeving.

Ten aanzien van het onder a. genoemde onderdeel van het beloningssysteem – inhoudende dat in geval van ziekte van de verpleegde gedurende de eerste twee weken geen loon/ziekengeld wordt uitbetaald, tenzij de verpleegde vakantie-uren opneemt – overweegt de beroepscommissie het volgende. In het klaagschrift noch in het beroepschrift noch ter zitting is aangevoerd dat klager sinds de invoering van het nieuwe beloningsbeleid op 1 maart 2014 ziek is geweest. Dit brengt mee dat klager geen belang heeft bij zijn klacht omtrent de regeling van de beloning bij ziekte. Gelet hierop zal de beroepscommissie het beroep ten aanzien van dit onderdeel ongegrond verklaren en de uitspraak van de beklagrechtter op dit onderdeel met wijziging van de gronden bevestigen.

Overigens heeft de inrichting – zo blijkt uit de brief van 18 september 2014 – naar aanleiding van de uitspraak van de beroepscommissie van 3 september 2014 (met kenmerk 14/2126/TA) besloten:

- dat aan een patiënt, die zich conform de huisregels ziek meldt, 70% van het loon dat hij gedurende de laatste drie maanden gemiddeld heeft verdiend, wordt uitbetaald, en
- dat 'ziekengeld' dat sinds 1 maart 2014 niet is uitbetaald met terugwerkende kracht alsnog zal worden uitbetaald.

Ten aanzien van het onder b. genoemde onderdeel van het beloningssysteem overweegt de beroepscommissie het volgende. De regel inhoudende dat bij geplande uitval van arbeid geen loon wordt uitbetaald, tenzij de verpleegde vakantie-uren opneemt is naar het oordeel van de beroepscommissie niet in strijd met wet- en/of regelgeving van hogere orde. Een tbs-gestelde heeft op grond van artikel 46

van de Bvt geen recht op deelname aan arbeid. Wel heeft een verpleegde ingevolge artikel 46, tweede lid, van de Bvt recht op een vergoeding voor het verrichten van werkzaamheden. Echter, uit artikel 46 van de Bvt noch uit de Regeling beloningsstelsel verpleegden noch uit enig ander wettelijk voorschrift volgt dat een verpleegde dient te worden betaald bij (geplande) uitval van arbeid. Volledigheidshalve overweegt de beroepscommissie dat geen sprake is van strijd met het UVRM en het ESH, nog daargelaten dat de daarin opgenomen bepalingen met betrekking tot dit onderwerp geen een ieder verbindende bepalingen zijn waaraan verpleegden rechten kunnen ontleen. Gelet hierop zal het beroep ongegrond worden verklaard en zal de uitspraak van de beklagrechtster op dit onderdeel worden bevestigd met aanvulling van de gronden.

De beroepscommissie hecht eraan op te merken dat het van belang is dat verpleegden voldoende financiële middelen tot hun beschikking hebben om de kosten die zij maken in het kader van hun resocialisatie – bijvoorbeeld voor verlof – te kunnen opvangen. De beroepscommissie gaat ervan uit dat het hoofd van de inrichting erop zal toezien dat er bij geplande uitval van arbeid daadwerkelijk voldoende vervangende arbeid of alternatieve dagbestedingsactiviteiten beschikbaar zullen zijn zodat de verpleegden inkomsten kunnen verwerven door daaraan deel te nemen.

Zaaknummer:

14/2540/TA

Datum uitspraak:

25 november 2014

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Niederer, mr. J.M.L.
Bos, drs. W.A.Th.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de Pompestichting te Nijmegen

Trefwoorden:

Huisregels

Artikelen:

huisregels 6.2.3

Samenvatting:

Openen van klagers kamerdeur n.a.v. niet verschijnen bij groepsvergadering waaraan klager zou deelnemen niet onredelijk. Ter handhaving van orde en veiligheid kunnen dergelijke controles plaatsvinden ook indien dit niet is vermeld in de huisregels. Beroep hoofd inrichting gegrond, vernietigt uitspraak beklagcommissie. Beklag ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Voor zover het eerder door klagers voormalige raadvrouw, mr. C. van Oort, gedane verzoek om de behandeling van de zaak aan te houden nog steeds actueel zou zijn, overweegt de beroepscommissie dat de raadvrouw, klager en klagers huidige advocaat in de gelegenheid zijn gesteld schriftelijk te reageren op het verslag van de zitting van 10 oktober 2014 en van die mogelijkheid geen gebruik hebben gemaakt. De beroepscommissie acht zich aan de hand van de stukken en de behandeling ter zitting voldoende ingelicht om op het beroep te beslissen en wijst het verzoek af.

Aannemelijk is geworden dat de controlemomenten gedurende de dag bij

de verpleegden bekend zijn. Voorts is vast komen staan dat bij de aanvang van een groepsvergadering tijdens een gebruikelijk controlemoment omstreeks 17.00 uur door een medewerker op klagers deur is geklopt en dat klager vervolgens 'nee' heeft geroepen. Vervolgens is klagers deur geopend en is hij hierbij "gestoord in zijn seksuele beleving".

De beroepscommissie is van oordeel dat, gelet op de algemene taak van het hoofd van de inrichting de orde en de veiligheid in de inrichting te handhaven, dergelijke controles kunnen plaatsvinden. In dit geval had klager te kennen gegeven dat hij de vergadering wenste bij te wonen en acht de beroepscommissie het niet onredelijk of onbillijk dat naar aanleiding van zijn niet-verschijnen bij die vergadering ter controle klagers kamerdeur is geopend in het belang van de orde en de veiligheid. Daaraan kan niet afdoen dat in de huisregels wel de controles 's nachts maar niet de controles overdag, zijn vermeld; de beroepscommissie merkt in dit verband op dat het "op indicatie" controleren, gelet op de tekst van de desbetreffende bepaling, alleen ziet op nachtelijke controles.

De beroepscommissie zal gelet op het bovenstaande het beroep van het hoofd van de inrichting gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagcommissie vernietigen en het beklag alsnog ongegrond verklaren.

Ten overvloede overweegt de beroepscommissie het volgende. In artikel 6.2.3 van de huisregels is bepaald dat gedurende de uren bestemd voor de nachtrust in ieder geval eenmaal controle via het luikje plaatsvindt en dat dit op indicatie vaker kan gebeuren. Voor wat betreft de controlemomenten overdag

zijn geen bepalingen in de huisregels opgenomen. Hoewel controlemomenten als de onderhavige niet in de huisregels hoeven te worden opgenomen op grond van het Model huisregels justitiële TBS-inrichtingen, verdient het aanbeveling, in het geval een inrichting ervoor kiest deze toch in de huisregels te vermelden, die vermelding niet te beperken tot controles gedurende de nacht.

Zaaknummer:

14/2389/TA

Datum uitspraak:

24 november 2014

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Bos, drs. W.A.Th.
Maanicus, mr. R.M.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC Van der Hoeven
Kliniek te Utrecht

Trefwoorden:

Urineonderzoek

Artikelen:

Bvt art. 24

Samenvatting:

Aanzegging van steekproefsgewijze u.c. per standaardbriefje niet in strijd met wet. Geen twijfel aan verklaring inrichting dat die werkwijze bij binnenkomst in inrichting bekend wordt gemaakt. Niet onredelijk dat klager zelf een oproep in de gaten moet houden. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Hetgeen in beroep is aangevoerd kan naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. De beroepscommissie heeft geen reden te twifelen aan de verklaring van de inrichting dat patiënten bij binnenkomst in de inrichting bekend wordt gemaakt dat de individuele aanzegging van een steekproefsgewijze af te nemen u.c. per standaardbriefje plaats vindt. De wet schrijft niet voor op welke wijze een u.c. bekend wordt gemaakt, zodat de werkwijze van de inrichting niet in strijd is met enige wettelijke bepaling. De beroepscommissie acht het voorts niet onredelijk dat van de eigen verantwoordelijkheid van patiënten wordt uitgegaan en dat klager, die er voor kiest niet aan het dagprogramma deel te nemen, zelf in de gaten moet houden of hij voor een steekproefsgewijze u.c. wordt opgeroepen, zodat hij zich tijdig voor de u.c. kan melden. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

14/4610/STA

Datum uitspraak:

15 december 2014

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Dwangmedicatie

Artikelen:

Bvt art. 16b onder a

Samenvatting:

Geen sprake van acuut dreigende

situatie. Gevaar van uitzichtloze situatie in behandeling. Naar voorlopig oordeel voorzitter is voldaan aan proportionaliteit en subsidiariteit. Op door raadsman opgeworpen bevoegdheidskwestie dient in beroep te worden beslist. Afwijzing schorsingsverzoek,

Rechtsoverwegingen:

De voorzitter stelt voorop dat in het kader van het verzoek om schorsing van een beslissing van het hoofd van de inrichting slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling en dat de zaak niet ten gronde kan worden onderzocht en beslist. Aan de orde is daarom slechts de vraag of de beslissing waartegen beroep is ingesteld zodanig onredelijk is dat er een spoedeisend belang is om thans over te gaan tot schorsing van de in beroep bestreden beslissing. De voorzitter overweegt hieromtrent het volgende.

De a-dwangbehandeling onderscheidt zich van de overige vormen van dwangbehandeling, doordat bij de toepassing van a-dwangbehandeling geen sprake is van een acuut dreigend gevaar. Voor zover het hoofd van de inrichting meent dat (inmiddels) wel sprake is van een acuut dreigend gevaar - de verwijzing naar de incidenten van de afgelopen periode wekt die indruk - is het hoofd van de inrichting bevoegd op een andere wettelijke grondslag een procedure te starten tot toediening van dwangmedicatie (b-dwangbehandeling en/of het gedogen van een geneeskundige behandeling). Voor de beoordeling van onderhavig schorsingsverzoek gaat de voorzitter er vanuit dat geen sprake is van een acuut dreigende situatie.

De voorzitter neemt in aanmerking dat uit de inlichtingen van het hoofd van de inrichting volgt dat het al geruime tijd slecht gaat met verzoeker. Het toestandsbeeld is

instabiel. Verzoeker wordt afgezonderd van medepatiënten verpleegd. Hij is al lange tijd bekend met psychotische problematiek en dit heeft in het verleden en in de huidige inrichting geleid tot veel ernstige (gewelds) incidenten. Er is sprake van religieuze wanen, grootheidsideeën en achterdocht. Ziektebesef en -inzicht ontbreken. Verzoeker doet dreigende uitspraken en is nauwelijks tot moeilijk in te schatten. Doordat verzoeker geen gebruik maakt van alle hem geboden verzorgingsmomenten en slechts met sommige personeelsleden contact heeft, kan geen goede inschatting van zijn toestandsbeeld worden gemaakt. De laatste tijd is er sprake van een toename van waanbeleving en angst. Verzoeker had de overtuiging dat hij en zijn advocaat vermoord zouden worden en heeft aangegeven suïcide te willen plegen. Hij is momenteel gesepareerd. Uit niets blijkt van enige bereidheid tot het vrijwillig en consequent innemen van antipsychotische medicatie. De behandeling in het FPC is volledig gestagneerd en er is geen reëel perspectief op resocialisatie. Gezien het gevaar van een uitzichtloze situatie dat is ontstaan binnen de huidige behandelsetting, is het noodzakelijk en geïndiceerd om te starten met antipsychotische medicatie. Hiermee kan stabilisatie van het toestandsbeeld worden bereikt en kan een stapsgewijs traject vanaf de huidige afdeling voor intensieve zorg vorm worden gegeven. Door de raadsman is de vraag opgeworpen of de psychiater E.A.M. K. is aangewezen als hoofd van de inrichting en geconcludeerd dat als dat niet zo is de beslissing onbevoegd is genomen. Door het hoofd van de inrichting is geantwoord dat alle psychiaters in de inrichting zijn aangewezen als plaatsvervangend hoofd en bevoegd zijn om dergelijke beslissingen te nemen. Een inhoudelijk oordeel voor wat betreft de

bevoegdheid van de onderhavige psychiater is naar het oordeel van de voorzitter voorbehouden aan de beroepscommissie. Gelet op de tijdsduur en de uitzichtloosheid van de situatie waarin verzoeker verkeert, voldoet de beslissing naar het voorlopig oordeel van de voorzitter aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit en zijn er geen redenen voor schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing. Het verzoek zal derhalve worden afgewezen.

Zaaknummer:

14/4478/STA

Datum uitspraak:

8 december 2014

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Arbeid en werkzaamheden;
Arbeidsloon

Artikelen:

Bvt art. 46; Besluit vergoeding
werkzaamheden; Regeling beloningssysteem
d.d. 18 oktober 2000; Regeling
beloningssysteem Dr. S. van Mesdag d.d. 1
juni 2014

Samenvatting:

Tenuitvoerlegging gegronde uitspraak
beklagcommissie zou aanpassing huisregels
en het met terugwerkende kracht alsnog
moeten uitbetalen van een aanvullende
uitkering aan verpleegden tot gevolg
hebben. Toewijzing verzoek tot inhoudelijke
beoordeling door beroepscommissie.

Rechtsoverwegingen:

De voorzitter stelt vast dat de beklagcommissie het beklag van klager op 20 november 2014 gegrond heeft verklaard, de betreffende beslissing heeft vernietigd en het hoofd van de inrichting heeft opgedragen om een nieuwe beslissing te nemen.

Het hoofd van de inrichting heeft beroep ingesteld en om schorsing van de uitspraak van de beklagcommissie verzocht totdat er een uitgebreide inhoudelijke beoordeling heeft plaatsgevonden door de beroepscommissie, omdat tenuitvoerlegging van de uitspraak grote gevolgen zou hebben. De inrichting zou haar huidige regeling moeten aanpassen en verpleegden met terugwerkende kracht alsnog een aanvullende uitkering moeten uitbetalen. Dit alles zou weer teruggedraaid moeten worden indien het beroep van de inrichting door de beroepscommissie gegrond zou worden verklaard.

Gesteld is dat er geen dringende behoefte voor verpleegden is om onmiddellijk over de (aanvullende) uitkering te beschikken aangezien zij momenteel maandelijks minimaal € 75,= beloningsgeld en zak- en kleedgeld ontvangen.

De voorzitter stelt voorop dat in het kader van het verzoek om schorsing van een uitspraak van de beklagcommissie slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling en dat de zaak niet ten gronde kan worden onderzocht en beslist.

In het licht van de aangevoerde feiten en omstandigheden en met name de motivering door verzoeker van de belangen van de inrichting bij schorsing van de uitspraak totdat inhoudelijke beoordeling van het beroep door de beroepscommissie heeft plaatsgevonden, zijn er termen aanwezig voor toewijzing van het verzoek tot schorsing, in afwachting van de uitspraak

van de beroepscommissie. Het is aan de beroepscommissie om de beslissing van de beklagcommissie inhoudelijk te beoordelen. Het beroep zal zo spoedig mogelijk op zitting van de beroepscommissie, of op de zitting van 14 januari 2015 of op de zitting van 30 januari 2015, worden geappointeerd.

Zaaknummer:

13/2192/TB - eindbeslissing

Datum uitspraak:

6 januari 2015

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Bos, drs. W.A.Th.
Maanicus, mr. R.M.
Kokee, R. mr. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing longstay;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Bvt art 11
Beleidskader longstay forensische zorg

Samenvatting:

Beleidskader longstay forensische zorg kent niet mogelijkheid enkel vanwege beheersproblemen een verpleegde vooruitlopend op de procedure te plaatsen in de longstay. Klager alsnog geen longstay-indicatie. Beroep gegrond. Geen sprake van behandelachterstand. Duur afzondering niet relevant, derhalve tegemoetkoming € 250,= per maand.

Rechtsoverwegingen:

De Staatssecretaris heeft vooruitlopend op een beslissing in de procedure voor het toekennen van de longstaystatus klager

op 9 juli 2013 overgeplaatst uit FPC Van Mesdag naar de longstayvoorziening van de Pompestichting te Vught. De Staatssecretaris heeft hiertoe om veiligheidsoverwegingen besloten vanwege de zeer dreigende houding van klager. In FPC Van Mesdag was volgens de Staatssecretaris een onhoudbare situatie ontstaan. Ruim een jaar later heeft de Staatssecretaris besloten de longstaystatus niet toe te kennen, hetgeen betekent dat de eerdere plaatsing als onredelijk en onbillijk moet worden aangemerkt. Het beleidskader longstay forensische zorg voorziet niet in de mogelijkheid om verpleegden enkel op beheersmatige gronden over te plaatsen naar een longstayvoorziening. Het beroep dient derhalve gegrond te worden verklaard en de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

Nu de rechtsgevolgen van de te vernietigen beslissing niet meer ongedaan zijn te maken, zijn termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming aan klager. Voor de bepaling van de hoogte van de tegemoetkoming neemt de beroepscommissie het volgende in aanmerking. Sinds klagers plaatsing op de longstayvoorziening is hij afgezonderd. De beroepscommissie heeft onder meer in haar uitspraken van 26 maart 2014 (13/2968/TA), 15 mei 2014 (13/4108/TA) en 14 oktober 2014 (14/2153/TA) geoordeeld dat de aan klager opgelegde afzonderingsmaatregelen niet als onredelijk en onbillijk kunnen worden aangemerkt. Dit betekent naar het oordeel van de beroepscommissie dat geen sprake kan zijn van een behandelachterstand welke het gevolg is van klagers verblijf op de longstayafdeling. Ook vloeit hieruit voort dat bij de bepaling van de hoogte van de tegemoetkoming geen rekening behoeft te worden gehouden met de duur van klagers

afzondering. Met inachtneming van de door de beroepscommissie gehanteerde standaardbedragen tegemoetkomingen zal de beroepscommissie de tegemoetkoming derhalve vaststellen op € 250,= per maand, te rekenen vanaf 9 juli 2013 tot het moment dat klager daadwerkelijk is weggeplaatst uit de longstayvoorziening.

Zaaknummer:

14/3204/TB

Datum uitspraak:

5 januari 2015

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.

Maanicus, mr. R.M.

Wouda, drs. J.E.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing Tbs

Artikelen:

Bvt art. 11

Beleidskader Plaatsing TBS dwang 2014, versie 22 januari 2014

Samenvatting:

Contra-indicatie voor regioplaatsing vanwege systematische doodsbedreigingen naar slachtoffers die klager wil opzoeken. Kans op directe confrontatie met slachtoffers kleiner in Oostvaarderskliniek. I.v.m. gemaximeerde tbs belang bij verlof/resocialisatietraject vanuit die kliniek. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Op basis van de stukken acht de beroepscommissie zich voor wat betreft de selectie van klager voor FPC Dr. S. van Mesdag voldoende geïnformeerd en zij ziet

dan ook geen noodzaak de door klager in dat verband opgegeven getuigen te horen. Hetgeen klager heeft aangevoerd over zijn standpunt dat hij ten onrechte is veroordeeld, valt buiten de reikwijdte van de onderhavige procedure. De beroepscommissie ziet dan ook evenmin reden om ten aanzien van de veroordeling de (overige) door klager opgegeven getuigen te horen.

Bij de plaatsing van ter beschikking gestelden dient de Staatssecretaris, op grond van artikel 11, tweede lid, van de Bvt in zijn overwegingen te betrekken:

- a) de eisen die de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de ter beschikking gestelde voor de veiligheid van anderen dan de ter beschikking gestelde of de algemene veiligheid van personen of goederen stelt, en
- b) de eisen die de behandeling van de ter beschikking gestelde gezien de aard van de bij hem geconstateerde gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens stelt.

In het Beleidskader Plaatsing TBS dwang 2014, versie 22 januari 2014 (hierna: het beleidskader) heeft de Staatssecretaris de volgende criteria voor plaatsing en overplaatsing in/naar een tbs-inrichting vastgelegd:

- de tbs-gestelde wordt regionaal geplaatst tenzij er sprake is van een contra-indicatie;
- de zorg moet passen bij de zorgbehoefte uit de indicatiestelling;
- de locatie van de te bieden zorg dient bereikbaar zijn voor de tbs-gestelde en te vallen binnen diens leefomgeving en
- de uitvoering van de zorg moet tijdig plaatsvinden.

Als mogelijke contra-indicatie voor plaatsing in een FPC binnen de eigen regio worden in het beleidskader onder meer de belangen van slachtoffers genoemd. Uit de stukken en de behandeling ter zitting volgt dat klager ook vanuit de huidige tbs-inrichting doorgaat met contact zoeken met zijn slachtoffer(s). Door FPC Dr. S. van Mesdag is aangegeven dat plaatsing in die inrichting niet wenselijk is omdat de slachtoffers nabij de inrichting wonen en klager systematisch doodsb bedreigingen uit aan het adres van de slachtoffers die hij van plan is om op te zoeken. De kans op directe confrontatie met slachtoffers zal vanuit FPC Oostvaarderskliniek vele malen kleiner zijn dan wanneer klager in FPC Dr. S. van Mesdag zou verblijven. Naar het oordeel van de beroepscommissie is er derhalve sprake van een contra-indicatie die aan regioplacering in de weg staat. Daarbij komt dat bij plaatsing in FPC Dr. S. van Mesdag het niet mogelijk zal zijn om voor klager een goed verlof- en resocialisatietraject te ontwikkelen, hetgeen wel in zijn belang is gezien het feit dat er sprake is van een gemaximeerde TBS.

Het hiervoor overwogene in aanmerking genomen kan de beslissing om klager in FPC Oostvaarderskliniek te plaatsen, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

14/2616/TB

Datum uitspraak:

1 december 2014

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Maanicus, mr. R.M.
Bos, drs. W.A.Th.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing Tbs;
Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 11

Samenvatting:

Beroep is feitelijk gericht tegen aanpassing van buitenlandse uitspraak van internering van klager tot tbs met verpleging van overheidswege. O.g.v. de Bvt staat hier geen beroep tegen open. Indien beroep tevens is gericht tegen plaatsing De Woenselse Poort zijn er door de raadsman geen gronden aangevoerd. Klager niet-ontvankelijk in beroep.

Rechtsoverwegingen:

Uit het beroepschrift en de toelichting op het beroep van klagers raadsman blijkt dat het beroep feitelijk is gericht tegen bovengenoemde beslissing tot aanpassing van de vrijheidsbenemende sanctie door het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden. Op grond van artikel 69 van de Bvt staat tegen deze aanpassing van de titel van vrijheidsbeneming geen beroep open. Voor zover het beroep tevens gericht is tegen de beslissing om klager te plaatsen in het FPC De Woenselse Poort en niet elders zijn voorts door de raadsman geen gronden aangevoerd, hetgeen op zichzelf reeds een grond voor niet-ontvankelijkheid van het beroep vormt. Gelet op het bovenstaande zal de beroepscommissie klager niet-ontvankelijk in het beroep verklaren.

Zaaknummer:

14/2290/TR

Datum uitspraak:

24 november 2014

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Bos, drs. W.A.Th.
Maanicus, mr. R.M.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel; Plaatsing/
overplaatsing Fokkens

Artikelen:

Pm art. 42; WvSr art. 13

Samenvatting:

Staatssecretaris dient zelf te beslissen op klagers verzoek om vervroegde plaatsing in tbs-inrichting. Weigering is beslissing waartegen beroep openstaat. Weigering is niet gemotiveerd. Beroep gegrond, vernietiging beslissing en opdracht nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

Het onderhavige beroep is gericht tegen de weigering van de Staatssecretaris om klagers verzoek om vervroegde plaatsing in een tbs-inrichting ex artikel 13, tweede lid, Wetboek van strafrecht (WvSr) jo artikel 42, tweede lid, onder a, Penitentiaire maatregel (Pm) in behandeling te nemen en daarop te beslissen.

Het uitgangspunt is dat de Staatssecretaris een overplaatsingsverzoek van een ter beschikking gestelde (tbs-gestelde) zelf in behandeling neemt en alvorens daarop

te beslissen relevante inlichtingen bij de inrichting van verblijf opvraagt (vgl. uitspraak 00/657/TB van 20 november 2000, zoals nader uitgewerkt bij uitspraak 07/2890/TB van 20 maart 2008).

Naar het oordeel van de beroepscommissie dient dit uitgangspunt eveneens te gelden ten aanzien van een verzoek van een tbs-gestelde met een zogeheten combivonnis, tot vervroegde plaatsing in een tbs-inrichting (gedurende de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf). Als de Staatssecretaris een dergelijk verzoek van een tbs-gestelde ontvangt, dient de Staatssecretaris derhalve zelf daarop een inhoudelijk onderbouwde beslissing te nemen, zoals de Staatssecretaris blijkens een beroep van een andere tbs-gestelde dan klager op 19 juni 2013 ook heeft gedaan (uitspraak 13/2300/TR van 2 december 2013). De beroepscommissie heeft niet vernomen dat en waarom de Staatssecretaris de jurisprudentie van de beroepscommissie op dit punt niet wil volgen.

Klager heeft, nadat hij eerder tevergeefs een verzoek om vervroegde plaatsing in een tbs-inrichting bij de Staatssecretaris had ingediend, vervolgens een verzoek ingediend bij de selectiefunctionaris die namens de Staatssecretaris beslist op een verzoek tot overplaatsing van een gedetineerde naar een psychiatrisch ziekenhuis.

Naar het oordeel van de beroepscommissie had de selectiefunctionaris klagers verzoek, voor zover dat ziet op vervroegde plaatsing in een tbs-inrichting van een gedetineerde aan wie tevens tbs is opgelegd, moeten doorverwijzen naar de afdeling Plaatsing Forensische Zorg van het ministerie van Veiligheid en Justitie die namens de Staatssecretaris beslist op verzoeken tot plaatsing van tbs-gestelden in een tbs-inrichting dan wel op verzoeken van

gedetineerden in penitentiaire inrichtingen aan wie tevens tbs is opgelegd tot vervroegde plaatsing in een tbs-inrichting.

De weigering van de Staatssecretaris is krachtens artikel 56, vijfde lid, Bvt aan te merken als een afwijzende beslissing waartegen op grond van artikel 69, eerste lid onder f, Bvt beroep kan worden ingesteld. Klager kan derhalve worden ontvangen in het beroep.

Nu de aldus als beslissing aangemerkte weigering niet is gemotiveerd dient zij te worden vernietigd. In de beroepsprocedure is door de Staatssecretaris weliswaar gesteld dat de in artikel 29 Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden voorgeschreven procedure is gevolgd, maar deze stelling is niet onderbouwd, terwijl uit de stukken van dit beroep niet voortvloeit dat die procedure is gevolgd.

De beroepscommissie zal daarom met toepassing van het bepaalde in artikel 13, vierde lid, WvSr in verbinding met artikel 66, derde lid, onder a van de Bvt en artikel 69, vijfde lid van de Bvt de Staatssecretaris opdragen met inachtneming van deze uitspraak - derhalve op grond van artikel 13, tweede lid, WvSr en artikel 42 Pm - een nieuwe beslissing te nemen, en wel binnen uiterlijk een maand na ontvangst van deze uitspraak.

De beroepscommissie acht in dit stadium van de procedure geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

14/3523/JA

Datum uitspraak:

22 december 2014

Beroepscommissie:

Koens, mr. M.J.C.

Boer, J.G.J. de

Kole, dr. J.J.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bjj art. 65; Rjj art. 77

Samenvatting:

Klager ontvankelijk in klacht over vermeende schending van recht op passende behandeling. Gelet op de omstandigheden van het geval kan niet gezegd worden dat klager geen passende behandeling heeft gekregen. Beroep directeur gegrond, beklag alsnog ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Door de directeur is aangevoerd dat klager niet-ontvankelijk is in het beklag omdat geen sprake is van een beslissing waartegen op grond van de Bjj beklag kan worden ingediend.

De beroepscommissie stelt vast dat de strekking van het beklag is dat klager geen passende behandeling is geboden in j.j.i. Teylingereind.

Uit artikel 77 van het Reglement justitiële jeugdinrichting (Rjj) volgt dat de inrichting een passende behandeling aanbiedt. Onder passende behandeling wordt verstaan zorg van goed niveau, die in ieder geval doeltreffend, doelmatig en gericht op de jeugdige wordt verleend en die afgestemd is op de reële behoefte van de jeugdige.

In artikel 65, eerste lid aanhef en onder m, van de Bjj is bepaald dat beklag kan worden ingediend ter zake van (enig andere) beslissing die een beperking inhoudt van een recht dat de jeugdige op grond van een bij of krachtens de Bjj of een ieder verbindende bepaling van een in Nederland geldend verdrag toekomt.

Naar het oordeel van de beroepscommissie betreft het beklag een vermeende schending van het recht op passende behandeling zoals omschreven in artikel 77 van het Rjj en is klager door de beklagcommissie terecht ontvangen in het beklag. Van ontvankelijkheid op grond van het bepaalde in artikel 65, eerste lid aanhef en onder a, van de Bjj zoals door de raadsman is aangevoerd, is geen sprake.

Inhoudelijk wordt het volgende overwogen. Klager is op 13 juni 2014 geplaatst in de j.j.i. Teylingereind in afwachting van doorplaatsing naar Catamaran. Vanaf het begin stond derhalve vast dat klagers verblijf in de inrichting tijdelijk zou zijn. Klager is, omdat hij een '(voor)geschiedenis' had in j.j.i. Teylingereind, geplaatst op de inkomstengroep, waarbij heeft meegewogen dat dit een kleine groep betrof. Voorts speelde mee dat er nog een strafzaak tegen klager openstond. Nadat de rechtbank op 28 augustus 2014 uitspraak heeft gedaan, is klager, omdat doorplaatsing naar Catamaran nog steeds uitbleef, op 9 september 2014 alsnog geplaatst op een langverblijfgroep. Terwijl klager op een kortverblijfgroep (de inkomstengroep) verbleef zijn hem faciliteiten geboden die hem ook op een langverblijfgroep zouden toekomen zoals het mogen invoeren van een spelcomputer. Hij mocht bezoek ontvangen van zijn vriendin in het weekend en er is gedragswetenschapper

aan hem toegewezen met wie hij wekelijks gesprekken heeft gevoerd. Voort is met een YOUTURN ontwikkelprofiel gewerkt en is bezien of een MDFT traject opgestart kon worden.

In het licht van het bovenstaande is de beroepscommissie van oordeel dat niet aannemelijk is geworden dat klagers recht op een passende behandeling als vermeld in artikel 77 Rjj is geschonden. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat klager uitsluitend voor de naar verwachting korte periode dat hij op de wachtlijst stond om zijn behandeling in de Catamaran weer voort te zetten, geplaatst is in j.j.i. Teylingereind zodat er sprake was van een beoogd tijdelijk en kort verblijf. Op de uiteindelijke duur van die plaatsing had de j.j.i. geen invloed nu die beslissing door anderen werd genomen. Hoe lang de wachttijd uiteindelijk zou gaan duren, was ook niet te voorzien door j.j.i. Teylingereind. Niet onredelijk is het standpunt om in die wachtp periode niet met meer specifieke behandelactiviteiten te starten nu zo'n tijdelijke wachttijdperiode in beginsel niet geschikt is om een behandeling, die een complexe en langdurige zaak is, op te starten. Dit klemt temeer nu nog de afloop van de strafzaak eind augustus 2014 afgewacht moest worden. Onder die omstandigheden kan dan ook niet gezegd worden dat klager in j.j.i. Teylingereind geen passende behandeling heeft gekregen. Dit betekent dat de beroepscommissie het beroep van de directeur gegrond zal verklaren, de uitspraak van de beklagcommissie zal vernietigen en het beklag alsnog ongegrond zal verklaren.

Zaaknummer:

14/2667/JZ

Datum uitspraak:

5 januari 2015

Beroepscommissie:

Calkoen-Nauta, mr. J.
Laan, prof.dr. P.H. van der
Lucas, mr. E.
Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Trefwoorden:

Tegemoetkoming financieel; Ordemaatregel
afzondering

Artikelen:

Wjz art. 29w 7e lid

Samenvatting:

Sprake van ernstige schendingen van wet en verdrag en daarom hogere tegemoetkoming dan door klachtencommissie is toegekend. In dagvergoeding is schending van wet en verdrag verwerkt. Beroep gegrond, tegemoetkoming 180,=.

Rechtsoverwegingen:

Voorop dient te worden gesteld dat de bedragen die als vergoeding voor ten onrechte ondergane hechtenis worden toegekend, worden vastgesteld op een andere grondslag dan de tegemoetkoming in het kader van de Wjz in deze beroepsprocedure. Om die reden is een beroep op vergelijking tussen de beide uitkeringen niet relevant in deze zaak.

De beroepscommissie hanteert bij het toekennen van een tegemoetkoming voor het ten onrechte moeten ondergaan van afzondering in een justitiële jeugdinrichting in beginsel standaardtarieven, waarvan kan worden afgeweken indien er sprake is van bijzondere omstandigheden. De beroepscommissie stelt daarbij overigens voorop dat het toe te kennen bedrag is

bedoeld als een tegemoetkoming voor het ondervonden ongemak en niet als schadevergoeding, voor het verkrijgen waarvan voor klager andere wegen openstaan. Voor ten onrechte ondergane afzondering in een instelling voor gesloten jeugdzorg heeft de beroepscommissie geen standaardtarief vastgesteld. Zoals de klachtencommissie heeft overwogen is in de onderhavige zaak sprake van ernstige schendingen van wet en verdrag. Naar het oordeel van de beroepscommissie bestaat in het licht van die schendingen aanleiding voor een hogere tegemoetkoming dan door de klachtencommissie in totaal is toegekend, namelijk € 30,= voor elke dag waarop de maatregel is toegepast. Het beroep zal daarom gegrond worden verklaard. Nu in de dagvergoeding het ongemak ten gevolge van de ernstige schendingen van wet en verdrag is verwerkt is een afzonderlijke vergoeding wegens verdragsschendingen – zoals door de klachtencommissie vastgesteld – verder niet aan de orde. Klager heeft van 26 februari 2014 om 10.20 uur tot 3 maart 2014 om 18.30 uur in afzondering verbleven, zodat de tegemoetkoming in dit geval wordt vastgesteld op € 180,= (6 x € 30,=).

De directeur van de inrichting heeft bericht dat de door de klachtencommissie toegekende tegemoetkoming van € 155,= aan klager is betaald. De inrichting dient derhalve aan klager nog € 25,= uit te keren.

